

הרוב אליך

דת ה' ברוח חסידית

עשייה ציבורית היא לא פונקציה של זמן

מריחים חנוכה
מקילומטרים
איתי אסמן

אחרי שנתיים היהודי
פרץ בריקוד
שיחת חברים עם
מיכי יוספי

מה אני אמור לעשות
בחיים שלי בלי
פלאפון?

קדושים ברשת

"תעשה לחיים בלי
לשתות"

התוועדות עם
ר' יואל כהן

הגמרא לא
אוהבת את
האנשים הללו,
הרב שטיינזלץ
במאמר מרתק על
כל הטעויות
שאפשר לעשות
באלול

מילד שחלם להפריד בין
חתולים ולתפוס פושעים,
גדל הרב יוסף צבי רימון
להיות יזם פרויקטים
ענקיים של תורה וחסד
< ראיון מקיף על מסלול
חייו, טלטלות תשכ"א
ואתגרי הציבור הדתי
לאומי.

צילום: רועה איליטון

מכללה ירושלים
איכות תורנית-אקדמית-חינוכית

ביומים:

- יומים: תורה שנקנסת לנשמה
- יומים: תורה בחינוך והוראה
- יומים: תורה שנקנסת לנשמה
- יומים: תורה בחינוך והוראה

מסלול 'יומיים' של מדרשת אוריה ומכללה ירושלים
משלב לימודי תואר ראשון בחינוך בכל החוגים
יחד עם הזכות ללמוד תורה בחבורה, בשמחה ובליווי אישי.

- הסעות הינם
- מעונות חיים
- שבתות
- טיולים

* בואי ליום הפתוח ב'מכללה ירושלים' ← יד אלול 22.8
חפשי בגוגל 'מדרשת אוריה'

התאכזבתם?

הקפאת ההתיישבות היהודית ביו"ש

פיתוח 'ההתיישבות' הבדואית בנגב

הזדרזו להתפקד! המתפקדים עד סוף אוגוסט יוכלו לבחור ולהיבחר למרכז הליכוד ולמוסדות התנועה, וזה קריטי להשתלבות במפלגת השלטון

גם אנחנו. וזו רק ההתחלה.

נכה זה כשאין מצפן אידיאולוגי אמיתי.

אסור לנו לתת לזה לקרות שוב. אסור לנו לתת לפוליטיקאים להשתמש בקולות המחנה הלאומי ולהוביל את המדינה שמאלה. לכן הקמנו את פורום ציון וירושלים בליכוד. הצטרפו לפורום ציון וירושלים. התפקדו היום לליכוד וחזקו את הימין האידיאולוגי במפלגת השלטון. רק כך נבטיח שמחר, ימין שורשי ואמיתי יהיה שותף מלא בהנהגת המדינה.

מתפקדים לליכוד. מצטרפים לפורום ציון וירושלים. מחזירים את הליכוד והימין להנהגת המדינה.

מייסדי 'פורום ציון וירושלים' בליכוד

עו"ד אביחי בוארון, יו"ר הפורום | עו"ד דורון ניר צבי | אביטל לוז, חברת ועדת החוקה בליכוד | יוסף ברוס, מנכ"ל קדמת ירושלים | שמואל אשכנזי, פעיל חברתי | ד"ר איתן לוז, פיזיקאי | נהוראי חסידיס, מנכ"ל מים תקשורת | יוחנן רוזנצווייג, קבלן יזום | אורי שאג, מנהל בחברת הר כביר | יוסף בן ברוך, מייסד ומנכ"ל ארגון לביא | מישאל גבט פרץ, ניהול-פסיכולוג שיקומי | עו"ד משה אביטן | יניב פרץ, מנהל פיתוח חברת צ. כהן | נחום שורץ, חקלאי | אלעד זיו, אדריכל | עזרא הכהן, מנהל דפוס ישראל היום | מרדכי וידל, מנכ"ל נוקדים | אבי חמו, בנקאי | רונאל אלקיים, עו"ד | יאיר כהנא, מנהל משק נחל עוז | אליאב ליבי, קבלן יזום | עזרא ניאורף | מאיר חוטה, יו"ר צעירי ציון וירושלים | רובי פאלח | ישי לוי מנכ"ל, תנועת מעייני הישועה

התפקדו עכשיו *8636 | חפשו בגוגל: 'פורום ציון וירושלים'

הצעד הראשון שלך להצלחה מתחיל כאן!

UP

שובר מתנה
בקניוני עזריאלי
למגיעות ליום
הפתוח

יום פתוח חוויתי בקמפוס מכללה ירושלים

בהשתתפות הרב ברוך סליי - ראש מדרשת אוריה

י"ד באלול 22.8 | 10.30-14.00

לימודי תואר ראשון בחינוך לבוגרות תיכון או אולפנות
3 ימי לימוד בשבוע < מגוון מלגות < מעונות חנם לשנה א'
מסלולי הלימוד: תנ"ך ומחשבת ישראל | אנגלית | חינוך מיוחד | מתמטיקה
מדעי הטבע | משאבי למידה | מוסיקה | הגיל הרך

מסלול ישיר לתואר שני במכללה ירושלים:

הרבה יותר בפחות זמן! התקדמות מהירה, בשכ"ל מופחת!

רח' ברוך דובדבני 36, ירושלים

לפרטים ולהרשמה: 02.6750724/918 | rishum-jer@michlala.edu |

תניא

למוד וללב

תמיד השתוקקת להכיר את ספר התניא
אבל קשה לך לבוא לשיעורים ולמבחנים?

השנה הלימוד והמבחנים מגיעים אליך!

מלגה על כל מבחן
(ללא התחייבות
למסלול מלא)

המבחנים מתקיימים
באתר לב לדעת
ובטלפון

שו"ת רבנים
זמין כל יום

שיעורים חדשים לסיכום
והעמקה בווידיאו
ובאודיו

ספרי לימוד של התוכנית
על פי שיעורי
החזור הרב יואל כהן זצ"ל,
שאלות חזרה וסיכומים

רישום

הרישום מתבצע דרך הנציגים בישיבות או בטלפון המשרד של לב לדעת.
הרישום חנם, בעת הרישום ניתן לרכוש ספרי לימוד במחיר של 20 ₪
לספר:

אגרת התשובה / ליקוטי אמרים (2 כרכים)
שער היחוד והאמונה

המבחנים

המבחנים יתקיימו אונליין באתר לב לדעת ובטלפון

מלגות לכל מבחן

מציון 75% ומעלה 200 ₪ מציון 85% ומעלה 300 ₪

המלגות יחולקו בכרטיסי לב לדעת וניתנות למימוש בחנויות
הספרים והמזון הבאות:

אושר עד | יפה נוף - פלדהיים | ספריית בית אל | דברי שיר
יריד החסידות י"ט כסלו בבנייני האומה

תכנית לימוד תשפ"ב

החל מחודש אלו יתקיימו חמישה תכניות לימוד ובסיומן מבחן:

מבחן	חומר הלימוד	זמן הלימוד
מועד א: ח' תשרי מועד ב: א' חשון	אגרת התשובה	אלול - תשרי
סוף חודש שבת	לקוטי אמרים א-ז	חשון - טבת
סוף חודש אדר ב'	לקוטי אמרים יח-לד	שבט - אדר ב'
תחילת חודש אב	לקוטי אמרים לה-נ	אייר - תמוז
סוף חודש תשרי תשפ"ג	שער היחוד והאמונה א-ז	אלול - תשרי

פרטי התכנית

ההשתתפות בתוכניות הלימוד פתוחה לכולם, למעט מי שנבחן
בעבר בהצלחה על החומר בתוכניות לב לדעת.
ניתן להירשם לכל המסלול או לאחד מהמבחנים.

מייל: lladaat@gmail.com

לפרטים ויצירת קשר: 072-2219050
מענה אנושי בשלוחה 5
בימים א-ה, בין השעות 13:00-15:30

שו"ת עם רבני 'לב לדעת': 072-2219050
שלוחה 2, בימים א-ה
בין השעות 13:30-15:30, 21:30-23:00

מכללה אקדמית לחינוך
 בייסודן של מכללת פורשת יעקב רחובות
 ומכללת אורות ישראל אלקנה

תואר בחינוך הדור הבא

**תואר ראשון B.Ed.
 בקמפוס הגברים ברחובות**
 בתחומי ההוראה המבוקשים ביותר!

בראש סרג' בופו

חדש! אנגלית | מתמטיקה | לשון | מדעי הטבע

- הסעות מכל רחבי הארץ
- חדש! למידה היברידית ומקוונת
- הכרה בלימודים הישיבתיים
- אווירה תורנית

התמחויות נוספות:
 תושב"ע | תנ"ך | חינוך מיוחד | היסטוריה | תקשורת | מלמדים | הסבת אקדמאים
 מסלולים מיוחדים להמשך ישיר לתואר שני

מלגה ייחודית ע"ס 4,000 ש"ח
 להתמחויות אנגלית, מתמטיקה, לשון ומדעי הטבע לנרשמים לשנה א' תשפ"ב
 עד התאריך ח' תשרי תשפ"ב (14.9)

חפשו ב Google "תואר ראשון באורות רחובות" | **1800-500-210** | | **לירן: Liran@orot.ac.il** | **08-9485622** | **052-4004545** | **052-5001313**

*במוסדות האקדמיים במגזר הדתי בישראל, בהיערכותם ללימוד מרחוק ובחויית הלימוד בימי הקורונה, על פי סקר מיוחד של התאחדות הסטודנטים באמצעות מכון "מאגר מוחות" 2020

אבל אני עכשיו משוגע

סוגים של 'פרושים' וכולם לגנאי. יש שם למשל את הדמות של "פרוש נקפי" - אדם שגורר את רגליו באדמה כדי להיראות צנוע ונפצע מזה, ויש גם "פרוש קיזאי" - אחד הפירושים הוא שמדובר באדם שכל הזמן עושה חשבונות: עשה עבירה, עושה מצווה כנגדה וחושב שהוא בסדר, אדם שכל הזמן עושה את חשבון העולם שלו, כדי שהעולם שלו יהיה בסדר. יש אנשים בעולם שנראים כך: "היום עשיתי שתי עבירות, צריך לרוץ למהר לעשות שתי מצוות שמנות". הגמרא לא אהבת את האנשים הללו.

יש סיפור שאחד הצדיקים שלח את התלמידים שלו לראות איך אנשים אומרים סליחות, הם הגיעו לאיזה מקום והציצו בחלון לראות איך בעל הבית, יהודי פשוט, אומר סליחות. היהודי הוציא ספר מהארון ואמר: "ריבוננו של עולם, בספר הזה יש את כל העבירות שלי", והוא מתחיל לקרוא את הספר, כרך שלם של עבירות מכל השנה. ואז היהודי מוציא ספר נוסף ואומר: "עכשיו ריבוננו של עולם, אני אקריא לך איזה צרות עשית לי בשנה הזאת. נפלתי כי היה לי פצע, וקרר לי צרות כהנה וכהנה", ואז היהודי אמר בסוף: "תראה, הערימה שלך יותר גדולה משלי, אבל עכשיו ימי מחילה ותשובה, תמחל לי ואני אמחל לך", וזרק את שני הספרים אל האש. בסיפור הזה יש בצד מסויים תיאור של חשבון אמיתי שיש בו גם צד רציני ומשמעותי. אינני יודע כמה אנשים כיום מסוגלים לעשות תשובה גדולה כזו.

מעבר לעניין החשבונות, יש בעיה בעצם העניין של אדם שיושב ומתעסק בעבירות שלו. ההתעסקות בעבירות לא מובילה בדרך כלל למשהו טוב. זה כמו שכשארם נפל לתוך ברוץ והתלכלך, אחת השאלות היא מתי מנקים את הברוץ, והתשובה היא שמחכים עד שהוא מתייבש, משום שמי שמנסה לנקות את הברוץ כאשר הוא עדיין טרי, הדבר היחיד שיוצא לו הוא שבמקום שהוא ינקח במקום אחד הוא מורח אותו על כל החלל כולו.

אותו הדבר מתרחש כשאדם מנסה לעשות כאילו כפרת עוונות כשעדיין הברוץ טרי, ואז מה שיוצא זה שהוא יושב וחושב על עבירות, ולפעמים הוא חוזר ונהנה במחשבתו מכל עבירה שהוא עבר, אבל מעבר לזה, הוא נכנס ושוקע בתוך זה והברוץ נמרח. קודם היה קצת ברוץ ועכשיו הברוץ הזה מרוח עליו כולו. מתי יכול אדם לשבת ולהרהר בדברים האלה? אחרי שזה מתייבש. אחרי שהדבר הזה מפסיק להעסיק אותו, אחרי שהוא מפסיק להיות בשבילו עניין לענות בו, אז הוא יכול לשבת ולדון בעבירות הישנות ואז הוא יכול לעשות להן את

חודש אלול הוא אחד החודשים הבודדים שאין בו חגים, במובן הזה הוא חודש פשוט לגמרי. יתכן מאוד שהשורש של המילה אלול, שכמו כל החודשים האחרים הוא בעל שם בבלי - קשור למילה "ללה". חודש אלול הוא חודש שבו בוכים.

יש כל מיני בכיות בעולם, ותמיד מעניין לשאול: ממה בוכים? יש שבוכים כשמקבלים תוצאות של בחינה, יש שבוכים כשמיס הכנסה תובע מהם כסף שמגיע להם או לא; אבל ממה בוכים בחודש אלול? התשובה היא שבוכים כי חלפה שנה, שנה שהיה בה מרחב וכל מיני אפשרויות וכעת אני אומר לעצמי: "אחד עשר חודש - עשיתי מה שעשיתי, כעת, בחודש הזה, אני רוצה לעשות משהו אחר, אני רוצה חיים אחרים".

העניין של חודש אלול כחודש של תשובה, הוא עניין עתיק מאוד. המנהג הוא שאחד עשר חודשים עושים עבירות וחודש אחד עושים תשובה... בעבר הלא רחוק, חודש אלול היה חודש שהייתה בו הרגשה מסויימת מאוד. אחד הצדיקים סיפר איך בילדותו הוא השתובב בבית באחד מימי אלול ואחותו שהייתה יראת שמיים גערה בו: "אפילו הדגים במים רועדים ואתה משתובב כמו ילד קטן...!", אותו צדיק סיפר שדבריה נכנסו אז לליבו ומיני אז התחיל להרגיש יראת שמיים. חוששני שכיום הדגים במים לא רועדים כל כך והאנשים בוודאי פחות רועדים, ועם זאת, חלק מן האווירה המדוכדכת נותר גם היום, אף שחלק ניכר מן התוכן הפנימי שלה איננו.

ימי אלול, ובמידה רבה גם ראש השנה ויום הכיפורים, היו בעבר ובמידה מסויימת גם היום, ימים שהם קודם כל ימים של מרה שחורה. אנשים מתייבשים ומתחילים להתעסק בעבירות שעשו.

בוודאי ראוי לאדם להיות מ'מארי דחושבנא' (בעלי החשבון). היו אנשים שהיו עושים רישום מדויק של המצוות והעבירות שלהם, היו אנשים שכל לילה היו עושים את חשבון המצוות והעבירות שבידם. חשבון הזה הוא טוב ויפה, אבל מעבר לכך שאין לנו באמת תעריף מדויק של מצוות ועבירות ואין לנו דרך לעשות את המאזן בשלימות, יש גם עוד צד של פגם שקורה לעתים בחשבון:

במסכת נדרים, יש כמה

יש אנשים בעולם שנראים כך: "היום עשיתי שתי עבירות, צריך לרוץ למהר לעשות שתי מצוות שמנות". הגמרא לא אוהבת את האנשים הללו.

צילום: דוד כהן שאטרסטוק

רשב"י שאמר "אפילו קרא קריאת שמע פעם אחת ביום ופעם בלילה יצא ידי חובה", לא למדתי אחד עשר חודש - עכשיו אני משתולל, עכשיו אני מנסה ללמוד עשרים שעות. זה קשה, זה לא בתוך הגבולות, אבל אני עכשיו משוגע, בחודש אלול אני עושה את מה שלא עשיתי בחודש מרחשוון. בחודש אלול אני אומר לעצמי "יש כל מיני מצוות לעשות - תעשה אותן".

יש ברשימת העל חטא' חטא מעניין: "על חטא שחטאנו לפניך בתימהון לבב". מה זה "תימהון לבב"? זה שאני לא בטוח בכלל במה שאני עושה, אני לא משוכנע לגמרי, שום דבר לא זו, הכול אצלי מטושטש, לא ברור, שום דבר לא חד. בחודש אלול, כאשר אני חושב או עושה אני מנסה לעשות מחשבה שלא תהיה כמו שאר החודשים האחרים. אני מנסה פעם אחת לחשוב בבהירות, לעשות משהו בתנופה ובחיות.

על הצבא של סנחריב כתוב: "וישיכמו בבוקר והנה כולם פגרים מתים", הם קמים בבוקר ומגלים שכולם פגרים מתים. זה דבר שקורה לא פעם, אדם הולך לישון כרגיל, קם בבוקר ומגלה שהוא פגר מת, שהוא צל של צל של אדם. כשביל לצאת מן הגדר הזה של הפגר המת אני צריך לעשות משהו שהוא לא נוח לי, משהו שיגרום לי לזוז מהמצב הנוכחי שבו אני לא חי. לעשות תשובה, במובן הכי בסיסי, זה להתחיל לחיות. יש אנשים שהסימן שהם חיים הוא שכואב להם משהו, אלו הם היללות של חודש אלול, לילות שצריכות לגרום לכך שאדם יתחיל לחיות.

הטיפול ואת התיקון ולהסיר את הרפש הזה. כשאני נמצא בתוכי אני לא צריך להתעסק בו.

אחרי החשבונות ואחרי הבכיות, השאלה הרצינית היא איך אפשר לעשות תשובה בחודש אלול, אם אני לא רוצה לצאת ידי חובה בכך שבכיתי קצת ועשיתי פרצופים עצובים. איך אני יכול לקחת את חודש אלול ולעשות אותו בחיות.

המשלים העתיקים מדברים על כך שבחודש אלול 'המלך בשדה'. העניין של המלך בשדה הוא שיש הזדמנות לעשות משהו. עכשיו אתה יכול לפגוש את המלך בתוך עולם שלא עשוי לזה, אין מצוות מיוחדות, אין חגים, אין לך מסגרות ודברים מסויימים שאתה צריך לעשות אותם בצורה זו או אחרת, יש לך ימי חול רגילים שהם חלק מן החיים, ועם כל זה מבטיחים לך שיש בהם הזדמנות לעשות שינוי ולעשות תיקונים.

את השינויים של אלול אי אפשר לעשות לאט. כתוב "הוי רץ למצווה קלה ובורח מן העבירה" מתברר שאת שניהם עושים מהר. תארו לעצמכם משהו מנסה לרוץ למצווה ועושה זאת לאט לאט ובאופן מיושב, או בורח מהעבירה באופן מנומס שלא תיעלב... הבריחה מן העבירה צריכה להיות בריחה שאומרת משהו.

בנקודת התמצית התשובה של חודש אלול היא לרוץ מהר יותר. מכונית יכולה לנסוע בהילוך ראשון, זה לא טוב לה שתיסע כך הרבה, יש שלב שאומרים לי "תגביר הילוך - סע יותר מהר", זה מה שעושים בחודש אלול - אומרים לי "תעלה הילוך, נראה אותך בהילוך שני, שלישי, אולי תגיע להילוך חמישי".

בחודש אלול צריך ללכת יותר מהר, יותר למעלה, יותר חזק.

בחודש אלול יכול אדם לומר לעצמו: כל השנה עסקתי בתורה כדעת

מכון אבולעפיה

המרכז ללימודי פסיכותרפיה יהודית
בראשות ד"ר מיכאל אבולעפיה

ההרשמה בעיצומה לשנת הלימודים תשפ"ב

מסלול לימודי התמחות תלת-שנתי

התוכנית מיועדת לאנשי מקצוע בתחום הטיפול:
עו"ס, פסיכולוגים, רופאים, אחיות, יועצים חינוכיים, ומטפלים בעלי השכלה רלוונטית.

- ← בצוות הוראה בראשות ד"ר מיכאל אבולעפיה מלמדים בין היתר: פר' פסח ליכטנברג, פר' גל ידיר, פר' דני ברום, ד"ר מנחם פדר, ד"ר חנה קטן, גב' עליזה בן חיים, גב' לורה דוקאטי ואחרים.
- ← בליווי אקדמי של אוניברסיטת חיפה ובשת"פ עם מרכז הרפואי הרצוג.
- ← הלימודים מוכרים לנמול השתלמות.
- ← הלימודים מתקיימים באווירה יהודית.

050-3713712

073-2100099

machon.aboulafia@gmail.com
https://www.aboulafia-institute.org

אברהם אבולעפיה

אחרי כמה שעות שינה במלון בלוס אנג'לס, פתאום נכנסו
שוטרים אליהם לחדר והעירו אותם בהתלהב. השוטרים סיפרו
לכבר שלוש שעות מחפשים אותם בכל בתי המלון באזור, כדי
להודיע להם שיתקשרו בדחופות לבית בניו-יורק.

מעשה בכליה

אנג'לס, הם יודיעו לה מה מספר הטלפון שבו אפשר יהיה להשיג אותם. במידה ואכן יהיה תורם בבית הרפואה בניו-יורק, הם יחזרו באופן מיידי.

הקפצה

הם יצאו לדרך, וכשהגיעו למלון בלוס אנג'לס השעה הייתה מאוחרת מאוד, והם פשוט הלכו לישון. אחרי כמה שעות שינה, פתאום נכנסו שוטרים אליהם לחדר והעירו אותם בבהלה. היהודי העסקן קפץ מהמיטה והלך לדבר איתם. השוטרים סיפרו שהם נשלחו לאתר אותם, וכבר שלוש שעות מחפשים אותם בכל בתי המלון באזור כדי להודיע להם שיתקשרו בדחופות לבית שלו בניו-יורק. מובן שהיהודי מיד התקשר, ולמרבה הצער התברר שהחשש של אשתו היה מוצדק.

זמן קצר אחרי שהם יצאו לדרך, הודיעו לה שיש תרומה שמתאימה לר' ראובן קרלינשטיין, עם סוג הדם המיוחד שלו! היא המשיכה ואמרה, שאם הוא היה מתקשר מיד הביתה כמו שהוא הבטיח לעשות, ונותן לה את מספר הטלפון של החדר במלון, עוד היה אפשר להחזיר את ר' ראובן לקבל את ההשתלה. השעות שעברו עד שמצאו אותם היו קריטיות. כיוון שבעניין הזה יש לתרומות כליה תפוגה מהירה, צריך תוך שלוש-ארבע שעות להכניס בן אדם לניתוח. הכלל של המרכז הרפואי היה, שאם לא מאתרים מיד את האדם שמחכה בתור להשתלה, עוברים לבא אחריו ברשימה, בשביל לא להפסיד את התרומה הנוכחית. לכן, עד שמצאו אותם, כבר החליטו להכניס שני אנשים אחרים להשתלה, שהיו בעלי אותו סוג דם נדיר, והיו הבאים בתור ברשימת ההמתנה לכליה.

למה לנו לדבר מאחרים?

היהודי היקר הזה, כשסיים את השיחה עם אשתו, לא ידע איך לספר לר' ראובן מה שקרה. למרות שבהתחלה הוא לא אמר כלום, ר' ראובן הבין ממראה פניו שאינן כתמול שלשום, שמהו חמור קרה. ר' ראובן ביקש שיספר לו, ובפנים נפולות היהודי חזר על מה שמעמ מאשתו. ר' ראובן שתק לרגע, אבל מיד התנער וקם ואמר: "בא נעשה לחיים ונרקוד!". היהודי חשב שמהו השתבש אצל ר' ראובן מרוב צער... אבל ר' ראובן לא ויתר ואמר בהתרגשות: "אתה יודע איזה מזל יש לי? ניצלת מהשתלת כליה שלא מתאימה לי! אם הייתי נשאר בניו-יורק היו משתילים לי עכשיו כליה שהיא לא שלי". הוא דיבר מתוך אמונה תמימה, שאם הקב"ה גלגל כך שהוא לא יקבל את הכליה הזאת, אז היא לגמרי לא שייכת לו בכלל. אפשר לומר בפרפרזה למשפט של ר' נחמן במעשה מחכם ותם: "זו כליה שלו וזו כליה שלי, ולמה לנו לדבר מאחרים?" הוא קיבל את המצב באמונה תמימה. לאחר מכן הם נשארו לעוד כמה שבועות או אפילו חודשים בלוס אנג'לס, ואכן נמצאה עבורו כליה מתאימה לסוג הדם שלו, שגם ברוך ה' נקלטה כמו שצריך, ולאחר מכן הוא חזר לארץ והכל היה כשורה. היהודי שליווה את ר' ראובן לאורך כל הדרך חזר לביתו בבורו-פארק, ומתוך סקרנות הוא התעניין לדעת מה קרה עם אלו שקיבלו את התרומה במקום ר' ראובן. הוא גילה ששני הנתרמים שקיבלו את הכליות הללו, מתו אחרי שבועות ספורים. בדעבר התברר שהכליות הללו היו נגועות, כך שהן לא יכלו להיקלט כראוי. לעומתם, ר' ראובן קרלינשטיין חי אחרי ההשתלה עוד יותר משלושים שנה!

חברים יקרים! תנו לסיפור הזה להדהד אצלכם. בסופו של דבר, תוכלו למצוא ולקחת ממנו את המטען הראוי לכם לעבודת ה'. כל אחד יקבל את הויטמין הנצרך לו לימי אלול המבורכים שבהם אנחנו מתעוררים לראות את השגחת ה' עלינו לטובה, ומהימים הללו לוקחים אמונה ושמחה לכל השנה כולה. לחיים!

שלום חברים! שיהיה לכם אלול חי ושמח! אתם יודעים, לפעמים הדיבורים שלנו יכולים להיות ישירים. אם למשל אנחנו רוצים לעסוק בעניינים של חודש אלול, אז אפשר להרחיב את הדיבור על תשובה והכנה לשנה החדשה. אבל יש זמנים שלא מתאימים לדיבורים רגילים. לפעמים כל מה שאנחנו מסוגלים לעשות הוא לקרוא סיפור. פשוט לשבת ולקרוא סיפורים על השגחה פרטית עם מסר שמחלחל בנו באיטיות.

לפעמים אדם ממשיך להתבונן בסיפור, מנסה לחשוב מה טמון בו, ובסופו של דבר מקבל הרבה רעיונות נפלאים. אבל לפעמים עיקר הסיפור לא נמצא כמה שאנחנו לוקחים אתנו, אלא מתקבל מהסך הכולל של הסיפור, שהוא מעבר להסבר. יש זמנים שבהם טוב להגדיר מה בדיוק קולטים בכל שלב, אבל יש זמנים שטוב לתת לרושם של הסיפור להישאר כהרגשה הכללית שתיתן פירות אולי רק בעתיד. הסיפור שלפניכם הוא מסוג הסיפורים הללו, שהחוויה הכללית ממנו היא מרכזית יותר מאשר מסקנות ספציפיות:

אורח לשנתיים

לפני הרבה שנים חי בבני ברק יהודי תלמיד חכם, ושמו ר' ראובן קרלינשטיין. בשלב מסוים של חייו הוא חלה, והגיע למצב שהיה צורך להשתיל לו כליה. אז לא הייתה קיימת אפשרות רפואית בארץ להשתלה כזאת. בליט ברירה הוא נסע לארה"ב, שם הוא התארח אצל יהודי חשוב בבורו-פארק, אך במשך קרוב לשנתיים (!) לא נמצאה כליה שתתאים לסוג הדם שלו, שהיה די נדיר.

אחרי תקופה כל כך ארוכה ששום דבר לא נראה באופק, המארח של ר' ראובן, שהיה איש חסד מהעסקנים הרפואיים בבורו-פארק, המליץ לו לעבור ללוס-אנג'לס. הוא הסביר לו ששם יש בית חולים, שמתמחה באופן יותר ספציפי בנושא של השתלות כליה, ואולי שם תמצא האפשרות להשתלת כליה. ר' ראובן הסתייג מהרעיון, בגלל שבניו יורק הוא מכיר אנשים שעוזרים לו עם הקשיים של השפה שהוא בקושי דובר, ובלוס-אנג'לס הוא לא מכיר אף אחד שיוכל לסייע לו. היהודי המארח לא ויתר, ואמר לו שהוא יוכל להיות איתו שם במשך מספר שבועות, כמוכרן - אם אשתו תאשר לו.

אשתו של היהודי, שהייתה אשת חסד בעצמה, הסכימה, אבל בכל זאת הייתה לה קושיה נגד הרעיון. היא אמרה שאולי דווקא כשהם יצאו ללוס אנג'לס, בדיוק אז ימצאו תורם בניו-יורק. הרי בסופו של דבר, כבר מעל שנתיים הוא נמצא ברשימת ההמתנה ומתישהו התרומה יכולה להגיע. כדי לפתור את הבעיה הזאת, הם סיכמו שמיד אחרי שהם יתמקמו במלון בלוס-

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מיחסי השמל

הרשת הזולה והמשתלמת בישראל

100% תוצרת איטליה

IRONING SYSTEMS OF HIGH QUALITY

מיקליני מערכות גיהוץ מקצועיות לשימוש ביתי

יש גיהוץ

יש מיקליני

הקטר של
מגהצי הקיטור

מוצר פר־קִימָא.

לשנים ארוכות של שירות. 100% תוצרת איטליה. עבודת יד. 7 שנות אחריות * שירות בבית לקוח, כולל שירות מוצר חליפי. שימוש כמי ברז. גיהוץ חלום. מגהץ לחיים.

שנות אחריות*

הספק קיטור ארוך יבש

סולית אלומיניום בעלת חזן מקצועי עשויה מנשה אוזת

מרי חיסום חיצוני שאינו צובר אבנית

עמידות לאורך שנים

מיכל רוחה אבנית מתנו קרודיה וחוסר תיקונים

תומרים איכותיים 100% תוצרת איטליה

מגהץ קיטור מקצועי טורבו
דוד נחושת, 1.5 ליטר, ידית נשיאה חרוט לקיטור, מפסק כוח, בורר עוצמה לקיטור, מד לחץ, נורית חיווי למיכל ריק, קיטור יבש, עד 3 שעות גיהוץ רציף
פאמילי קלאסיק טורבו A-6XC

₪2,490

מגהץ קיטור מקצועי
דוד נחושת, 1.5 ליטר, ידית נשיאה חרוט לקיטור, קיטור יבש, עד 3 שעות גיהוץ רציף
פרסטיז' קלאסיק A-5XC

₪2,190

מגהץ קיטור מקצועי טורבו
דוד אלומיניום 1 ליטר, ידית נשיאה חרוט לקיטור, מפסק כוח, נורית חיווי למיכל ריק, קיטור יבש, עד שעתיים גיהוץ רציף
ג'אמה אבנגארד A-7A

₪1,890

מגהץ קיטור מקצועי
דוד אלומיניום 1 ליטר, ידית נשיאה חרוט לקיטור, קיטור יבש, עד שעתיים גיהוץ רציף
יניקה פרופשיונל A-2XP

₪1,590

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-22:00 שישי וערב חג: 09:00-15:00 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 23:00 בתוקף עד 31.8.21 או/ו עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | המחיר הקודם של המוצרים שבמבצע היה בתוקף לפחות יום | ט.ל.ח. | מינימום 50 יחידות מכל פריט | בכפוף לתקנון המבצע המופיע בחנויות | *שנתיים אחריות על כל המוצר + 5 שנים על הדוד, כמפורט וכמותנה בהוראות השימוש ותעודת האחריות.

פזיקה

אהחה החופש

אורי צוקר

ומה אז? אז נהיה מאושרים באמת.

בלי לבאס, באמת, רק אתאר איך האושר בהתגלמותו נראה תכל'ס.

אחרי המתנה מורטת עצבים הגיע החופש, החגיגות מתחילות. הטובים שבינינו מגיעים עם רשימת הספקים לחופש הזה, השאר בוחרים מראש לא לצפות ליותר מדי.

את התחלת החופש ראוי ונכון לחגוג בהשלמת שעות שינה קולקטיבית שתפצה על כל השעות שהמחויבות הארוכה לקחה לנו. ככה עוברים שלושה ימים במיטה בתחרות אינטנסיבית עם דוב קוטב בשנת חורף. אחרי שהבסנו את הדוב אפשר להתקדם לכל הדברים הנפלאים שבא לנו לעשות, הנה הגיע הרגע הגדול.

אז מה באמת רצינו לעשות ולא יכולנו? מה זה הדבר הנפלא הזה שכל הזמן חיכינו לו? שניה, זו שאלה מסובכת שאי אפשר להעמיק בה על בטן ריקה, ומכיוון שלאחרונה אכלנו לפני חמש דקות שלמות, צריך דחוף לחמם משהו במיקרו לטובת החשיבה. אחרי עוד כמה נקיקות וצי'פס אפשר ממש להתחיל.

טוב, ים עם חברים נשמע כמו משהו שממש בא לנו. סבב טלפונים קצר מגלה שאודי לא התעורר, גילי בחופשה ומאיר עובד (מה עובד? חופש!). לא משנה, לא רלוונטי, יש עוד מלא דברים שבא לנו לעשות. 10 שעות אחר כך פלוס 12 פרקים של הסדרה החדשה שיצאה בדיוק שבוע שעבר אפשר לסכם יום מאושר.

מה, לא מאושר?

למרבה הפלא מסתבר שהקשר הדמיוני בין 'בא לי' ובין אושר, לא ממש מוכיח את עצמו. עולם בלי גבולות, הוא שממש קורץ לנו, עלול להתגלות כמלכודת שחורה וסמיכה של כלום ושום דבר. בסופה של הדרך כנראה שמאושרים לא נהיה. ואם תחזור לרגע לראש העמוד תבינו לבד שגם אתם לא רוצים עולם נטול גבולות.

לא לא, אתם לא מבינים נכון, אני ממש לא מתכוון שצריך לעשות רק מה שלא אוהבים (למרות שלפעמים זה לא מזיק לעשות סתם כי צריך), וברור שלהתרכז רק בגבולות בלי לשים לב לתוכן, עלול להפוך אותנו למסכנים ממש.

אלא שלתוכן הנפלא של מה שאנחנו אוהבים ורוצים, צריך לשים גבולות שיאפשרו לדברים לצאת מהכוח אל הפועל: לויז' מוגדר, הצבת יעדים ברורים, רשימת מטלות ושות'. נכון, זה כנראה לא תואם את החלום הוורוד של החופש האידיאלי, אבל מצד שני זה לחלוטין משיג את המטרות הסופיות הרבה יותר טוב.

גבולות לא נועדו להיות כלא, הם נועדו למקד אותנו במה שאנחנו באמת רוצים בלי ללכת לאיבוד.

איך גבולות. תענוג.

שוכב על הגב באיזו פינה בהורו מאושר עד הגג. סוף סוף אף אחד לא אומר לך מה ואיך לעשות, אתה מחליט על עצמך, ובשלושת הימים האחרונים אתה פשוט מחליט לא לעשות כלום. אתה קם כשבא לך, הולך לישון כשבא לך, עושה רק מה שבא לך. שום תוכניות, ובעיקר שום מחויבויות.

אחרי רביצה ממושכת שכללה בהייה בשמיים, שינה והמון מחשבות, אתה קם, מתמתח ומתחיל ללכת לאנשהו. בתנועה מכניית אתה שולח יד לכיס, רק לוודא שהדרכון והארנק שם. אז זהו שהם לא שם, גנבו אותם.

איך גבולות. אכלת אותה.

זה לא יאמן איך לא נגמר לנו.

בבית הספר מריחים, כבר מפסח, את הריח המתקתק של החופש המתקרב, סופרים את ספירת הגומר מיד אחרי שנגמרת ספירת העומר. בשיבה מצפים לבין הזמנים, חיילים סופרים את הימים עד לשחרור מהצבא ואנשים עובדים מפנטזים על הפנסיה שתגיע אחרי שנים של עבודה.

מה נעשה בכל החופש הזה שיהיה לנו? זה לא באמת משנה. העיקר הוא לא להיות צריכים לעשות מה שאומרים לנו. לא להיות חייבים כלום. וכמובן, לעשות מה שבא לנו.

קורסים להכשרת מטפלים זוגיים בתחום האישות ומדריכות אינטימיות בריאה התשפ"ב מבית 'המכון הישראלי למשפחה' אינטימיות. אהבה. משפחה.

קורס להכשרת מטפלים זוגיים בתחום האישות ימי שני בוקר

בירושלים 09:00-14:00

מפגש פתיחה יום שני ה' חשון 11.10.21

קורס מדריכות אינטימיות בריאה פרונטלי ירושלים ימי שני 09:00-14:00

מפגש פתיחה יום שני ה' חשון 11.10.21

קורס מדריכות אינטימיות בריאה מקוון ימי שלישי ערב 19:30-22:30

מפגש פתיחה יום שלישי ה' כסלו 9.11.21

סגל קורס טיפול: ד"ר אלחנן בר און • הפסיכולוג אליהו אקרמן • ד"ר מרים בואר • הרב אליהו האיתן

סגל קורס מדריכות: הרבנית ד"ר שלומית בן שניה • גב' ורד ורקר
מרצים שונים: ד"ר חנה קטן • הרב אלי שיינפלד • הרב חיים נבון • ועוד

* לאחר סיום הקורס תתאפשר השמה מודרכת (בתשלום) תלוי מספר נרשמים
* פתיחת הקורס מותנית במספר משתתפים
* במקרה של מצב חירום ינתנו מענים מותאמים

לפרטים נוספים ולהרשמה סרקו את הברקוד

או חייגו: 073-7416200 (משרד) 052-5594349 (יעל)

מייל: office@ifc.org.il

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מיסני חשמל

הרשת הזולה והמשתלמת בישראל

גם

התחייבות
למחיר הזול
בישראל!

עד 40% הנחה

על חבילות
מתחתיים

וגם

מקום ראשון
באיכות השירות

אפשרויות מימון
מחוץ למסגרת האשראי

Sauter SAMSUNG BOSCH Haier Whirlpool SHARP PHILIPS ZANUSSI אלקטרה
SIEMENS Miele TADIRAN Electrolux TOSHIBA dyson AEG beko Blomberg
LIEBHERR Hisense Constructa Xiaomi Apple Lenovo hp ASUS JBL LG

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-22:00 שישי וערב חג: 09:00-15:00 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 23:00
התחייבות למחיר הזול ביותר תקף ל- 3 ימים מהצגת הצעת מחיר מתחרה כתובה על אותו דגם/יבואן באותם תנאים.
בתוקף עד- 31.8.21 או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | ט.ל.ח. | מינימום 50 יחידות מכל פריט | בכפוף לתקנון המבצע המופיע בחנויות

יובל לוינגר, חינוך פשוט

בילדותי, הנסיעה לחופשה הייתה עסק לא פשוט. ברכב כמובן לא היה מזגן, והמריבות היו מי ישב על מי, כיוון שלא היה מספיק מקום לכולם.

השנים חלפו והתנאים השתפרו - האוטו ממוזג, הצימר המפנק החליף את הלינה לאור הירח, אבל המריבות נשארו...

הנופש הוא זמן מורכב, הילדים נמצאים זמן רב ביחד מחוץ לשגרה - אתגר לא פשוט, בפרט בימי החמסין.

ככל שהמשפחה גדלה גם המציאות הופכת מורכבת יותר. לכל אחד רצון וצורך משלו. לעתים אנו יודעים להתמודד עם הילד כאשר הוא מתנהג לא כראוי לבדו בבית, אך כאשר הוא עושה זאת לעיני כל המשפחה, הרגשות שלנו כלפי התנהגותו מתעצמים ואנו כועסים עליו בעוצמה רבה יותר. כמובן שכל מתח בתוך המשפחה גורם גם להרגשה לא נעימה לאחר מכן.

כיצד יש להתמודד עם המתחוות בזמן הנופש?

ראשית כל עלינו להיות מוכנים לכך שזה בסדר שיהיו מעט מריבות או ויכוחים בזמן החופשה. ברגע שלא נהיה מופתעים מכך - זה יקל עלינו. לא פעם אנו משקיעים הרבה זמן, מחשבה וכסף בחופשה, וברגע שיש מריבה אנו חשים כביכול זלזול בהשקעה שלנו.

צריך לזכור - ילדים רבים בגלל שהם ילדים, לא בגלל שאינם מעריכים. הנופש הוא הזדמנות להכיר את הילדים גם בזמנים מורכבים יותר. נופש הוא אתגר! גם בשבילנו וגם בשביל הילדים. לכן, אם הילדים השתוללו קצת, תסלחו להם. ואם כעסתם עליהם (אפילו אם זה לעיני המשפחה) תסלחו לעצמכם.

הנופש הוא לא זמן אידיאלי 'לחנך'. הוא זמן טוב להרגיש בנוח עם המצב הקיים, עם הילד כמו שהוא.

אם הילד מתעורר מאוחר ביום-יום או הילדה לא מתנהגת ומתלבשת כראוי, החופשה היא לא זמן מתאים לריב על כך, גם במקרה שהודדה או הסבא בוחרים להתאכזב או להעיר את הערותיהם. הנופש מזמין לשיח וחיבור משפחתי כאשר כל אחד מקבל את מקומו.

אם אתם לאחר החופשה ועדיין נותרה בכם תחושה לא נעימה מההתנהגות שלכם או של הילד, זכרו: החופשה אינה מדרד לשגרה. במצבים מאתגרים לכל אחד יש עליות ומורדות.

יום לאחר החופשה המשפחתית אני משאיר לעצמי יום נוסף כדי לנוח. אחרי הכל, החופשה היא דבר די מעייף...

שאלה:

אני רוצה וניסיתי למחוק את יוטיוב ואפליקציות נוספות, אבל ברגע שאני עושה את זה אין לי מה לעשות יותר. לא בא לי כל היום ללמוד תורה, הפנאי שלי זה הפלאפון ונגינה באורגנית, והפלאפון גורם לי ליפול לפעמים.

במידה ואני נפטר מהפלאפון או מהאפליקציות מה אני אמור לעשות בחיים שלי? מה יכול למלא לי את המקום הזה?

תשובה:

אחי יקירי, אתה אלוף, באמת. איזו כנות מרגשת, אתה רוצה ומנסה, וזה חצי פתרון - אפילו יותר!

אתה מכיר את עצמך, יודע היכן האתגרים שלך, ואתה מוכן באמת להתמודד מולם ולהילחם. אדם אחר במקומך מזמין כבר היה מתייאש, אבל אתה בוחר לקחת אחריות ולנצח! המשך כך לשאוף גבוהה, זה הכי חשוב שיש, וזכור שמעולם לא כבש אדם פסגה שלא שאף להגיע אליה, וגם זה לא קרה ברגע אחד.

יחד עם זאת, אתה צודק שלא במהרה מגיעים לדרגה בה רוצים כל היום רק ללמוד תורה, וגם אם כן, זה לא בהכרח פשוט ומתאים לכל אחד. יש אנשים שבטבעם נמשכים יותר לספסלי הלימוד, ויש כאלה שנפשם נוטה יותר למלאכה וליצירה.

אז מה עושים?

א. אולי כבר נשמע נדוש, אבל זה לפני הכל - אם אתה באמת לא רוצה ליפול, תמחק אפליקציות לא ראויות ותוסיף סינון טוב ואיכותי (ברמה גבוהה, שמסנן גם תמונות באתרים מסוימים), זו הדרך היחידה לפסגה! הרי ראינו דברים, זה מגרה ומפתה, המוח שלנו כבר מחפש את זה לפעמים, וקשה מאוד מאוד לעצור ברגע האמת! לכן, למה לחפש רפואה למחלה אם יש אפשרות לרפואה מונעת?

ב. הקדוש ברוך הוא נתן לך כישרון מוזיקלי במתנה? אז תנגן! תהיה כדור המלך, עליו נאמר: "הִנֵּה רְאִיתִי בֵּן לְיִשְׂרָאֵל בֵּית הַלְחָמִי, יָדַע נֶגֶן וְגִבּוֹר חֵיל וְאִישׁ מִלְחָמָה וְנִבּוֹן דָּבָר וְאִישׁ תֹּאֵר וְהוֹ עֲמוֹ" (שמואל א, טז). תכתוב מילים למנגינות, תיצור, תינהג מהעשייה, זה ימלא את חלל הזמן וימלא אותך!

ג. הורד מרשימת המשימות, העיסוק והתחביבים שלך את הפלאפון, הוא לא פונקציה במילוי הזמן. הוא כלי שנועד לסייע לך לתקשר עם אנשים שנמצאים רחוק ממך, לא מעבר.

זה שכבר הכניסו בו עוד פונקציות כדי להקל על האדם מלסחוב איתו מצלמה ורדיו ומחשבון, זה בסדר, אבל אל תיתן לו להיות חלק מ"מה אני יכול לעשות היום"!

ד. תייצר לעצמך לוח מסודר ומפורט בו אין לך זמן פנוי: תפילות מסודרות במניין, עבודה, נגינה, לימוד תורה, לימוד דברים שמעניינים אותך, התנדבות, מעשי חסד, ספורט, יציאות כשרות עם חברים שהתוכן איתם ברמה גבוהה ועוד.

זה לא יהיה קל ולא פשוט, לשנות הרגלים לוקח זמן, אך בעבודה קשה ובהתמדה אתה תצליח, לכן אל תתייאש!

הצלחה רבה, סומך עליך.
הרב אריאל פרחי
מדריך חתנים ויועץ זוגי
054-244-3927

בשיתוף 'חוקים ברשת'
< לשאלות אנונימיות על ההתמודדות
באינטרנט, חפשו בגוגל 'קבוצות חוקים
ברשת'

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מיחסני חשמל

הרשת הזולה והמשתלמת בישראל

משפצים?

עוברים
דירה?

רכישה מרוכזת של מוצרי חשמל
שוברים כל הצעה!

מקום ראשון
באיכות השירות

אפשרויות מימון
מחוץ למסגרת האשראי

Sauter SAMSUNG BOSCH Haier Whirlpool SHARP PHILIPS ZANUSSI מלקטרו
 SIEMENS Miele TADIRAN Electrolux TOSHIBA dyson AEG beko Blomberg
 LIEBHERR Hisense Constructa Xiaomi Apple Lenovo hp ASUS JBL LG

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-22:00 שישי וערב חג: 09:00-15:00 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 23:00. התחייבות למחיר הזול ביותר תקף ל- 3 ימים מהצגת הצעת מחיר מתחרה כתובה על אותו דגם/יבואן באותם תנאים. בתוקף עד- 31.8.21 או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | ט.ל.ח. | מינימום 50 יחידות מכל פריט | בכפוף לתקנון המבצע המופיע בחנויות

פעם שנאתי את אלול

מעצמו. לא מתעסקת איתו. הוא יוצא לבד. אנחנו מפעילות הרבה כוח במטרה להשתנות, במטרה להשתפר. באחד החלקים שלה פונה ימימה לאחת הלומדות ואומרת לה: "האם תוכלי להיות שונה מטובה? לא! תמשיכי להיות טובה".

אנחנו לא צריכות להשתנות, אנחנו טובות, עם רצונות טובים וכוונות טובות, רק אבק הדרכים דבק בנו, רק כמה קליפות שבנינו סביבנו מסתירות לנו אותנו מעצמנו. אנחנו לא צריכות להשתנות, אנחנו צריכות לשוב למי שאנחנו באמת. לנער קצת אבק, לקלף את הקליפות בחמלה רבה, בהבנה שהדרך מלכלכת. תמיד. את כולם. לא רק אותי. הרצון להשתנות הוא רצון שמתנגח ומתנגד לנקודות התורפה בתוכי, כמה מאבק יש שם. כמה בזבוז כוחות לריק, מאבק בלי שום סיכוי, מלחמת התשה ממש. מבזבזות אנרגיה במקום הלא נכון ומתייאשות.

כשנדע להתחבר לטוב שבנו, להאמין שאנחנו טובות, לראות כמה התקדמנו השנה, איפה הרפינו כשהיה צריך, איפה למדנו את גבולות היכולת שלנו, איפה הכנסנו את הקב"ה ליום יום בתפילה פשוטה בין סיר לכיור, נתחזק, נתמלא דלק וכוח ושמחה, נתמלא חמצן של תקווה ואמונה ביכולת שלנו להתקדם, ואז נכעס פחות, ונריב פחות, ונרכל פחות, האוויר המזוהם ישתחרר מעצמו. בלי שום מאמץ. "לא בשמיים היא... כי קרוב אליך הדבר מאד".

מצוות התשובה היא פשוטה ומענגת יותר ממה שאנחנו יכולות לדמיין. אז ברשימת חשבון הנפש נכתוב את כל ה"כן" שהצלחנו להשיג השנה, ואז נוכל להתבונן ברשימת ה-"לא" ולהתוודות עליו מבלי להיבהל, מבלי להיחלש, מבלי להתייאש, אלא עם הרבה רצון, אמונה וכוח לחזק את הטוב, והרע כעשן יכלה ויאבד מעצמו.

אלול. כמה טוב שבאת. כמה טוב ופשוט ואפשרי לשוב הביתה. להתקרב.

מיכל שניאור היא מדריכת הורים, מנחה סדנאות לאימהות ועבודת ה', מלמדת חסידות בחיבול תובנות משיטת ימימה

אלול בא והשנה הלב שלי נפתח לקראתו.

אחרי ריב של שנים זכינו, אלול ואני, להתפייס. להבין זה את זו. להתאהב. השנה חיכיתי לו כל כך שיבוא.

מרגישה את הפעימות, את הדופק, את תנועת הדם המתחלפת בתוכי, את הדם הישן מפנה מקום לדם חדש ונקי, את החמצן המתחדש ומחיה כל פינה בגופי.

נושמת ונושפת, נושמת ונושפת.

מכניסה אוויר צלול, פולטת את מה שמיותר שוב ושוב. תנועה של חיים.

מרגישה קרובה. משהו בי נרגע.

קול דודי דופק... דפיקות קטנות ועדינות של לב. לב שמבקש להתחדש, לב שמלמד אותי להאמין ביכולת לשוב ולהתנקות, כמו הדם שהולך ומתלכלך בשבילי הגוף; כמו אני, שהולכת וצוברת אבק דרכים בשבילי היום יום, בנפתולי החיים. גם אני יכולה להתחבר לתנועת החיים הפשוטה, הטבעית ולשוב, שוב ושוב בתנועה מחזורית ולהתחדש.

אלול. כמה טוב שבאת. חודש של סליחות. חודש של רחמים. חודש של התחלות חדשות.

היו שנים ששנאתי את החודש הזה. חודש שהיה מלווה אצלי בקפדנות, במבט חמור סבר ובנו-נו-אחד גדול. שנים דרשתי מעצמי חשבון נפש מדוקדק ומכאיב מבלי להבין דבר בחשבון. מבלי להבין דבר בנפש. איכשהו תמיד יצאתי במינוס. מסמנת לי במרוק את כל המקומות בתוכי שצריך לתקן ויפה שעה אחת קודם. מגבירה את הווליום של הקול המלקה שמספר לי כמה אני לא בסדר, כמה אני לא מספיק, כמה אני חסרה, כמה אני חייבת להשתנות.

אלול היה מגיע, והלב שלי כמו אגרוף קפוף, היה מתכווץ למולו, קנה הנשימה כמו נסגר, לא מאפשר לי לנשום, לא מאפשר לי זרימה של התחדשות. הכל נעצר אצלי בבטן. קול דודי דופק חזק מידי, מאיים לשבור את הדלת. "פתחי לי!" הוא צועק בפקודה ואני, גן נעול. ננעלת בתוכי. מתייאשת. לא רוצה להתעסק עם כל הלכלוך של עצמי. חיכיתי שאלול ייגמר, חיכיתי לחזור לשגרה, היה לי כבד על הלב.

איפה הרחמים? איפה הסליחות? התמרמתי ביני לביני. ואז כמו אור מנחם הגיע רבי נחמן לחיי. "עוד מעט ואין רשע", הוא אמר, כשתלמדי להתחבר אל ה"מעט עוד" שבתוכך, כשתלמדי להתחבר אל הפלוס, אז "אין רשע", המינוס ייעלם מעצמו.

אט אט חדרה בי ההבנה הפשוטה: חשבון כולל גם את הפלוס, לא רק את המינוס. הבנתי שהנפש לא יכולה להתפתח מתוך מאבק בחסר.

•••

אני עוצמת עיניים, מכניסה אוויר צלול ונקי, עסוקה בשאיפה, עסוקה בשאיפות קטנות וקצובות, עסוקה בטוב שנכנס פנימה, עסוקה בטוב שקיים. ובלי שום מחשבה או תכנון הנשיפה נעשית מעצמה, האוויר המזוהם כמו מבקש לצאת ולהשתחרר

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מקום ראשון
באיכות השירות

מיחסי השמל

הרשת הזולה והמשתלמת בישראל

מיני בר כשר לשבת

לפרטים
והזמנות
*5018

SpiritBar
Touch

בר מים ספיריט בר שבת
מאושר לשימוש בשבת במים החמים והקרים

77-59 ₪ לחודש
36X חודשים (סה"כ 2,124 ₪)

אפשרויות מימון
מחוץ למסגרת האשראי

מתאים לשימוש במים
חמים וקרים בשבת

מסך מגע

מנגנון בטיחות
למים הרותחים

מזיגה אוטומטית
לספל, בקבוק וסיר

שטיחון לייבוש
כוסות

לחצן הרתחה
מובנה

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-22:00 שישי וערב חג: 09:00-15:00 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 23:00 בתוקף עד- 30.8.21 או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | ט.ל.ח. | פירוט המוצרים וסכום ההטבה של המוצרים המשתתפים במבצע מוצגים בסניפים ובאתר | המחירים אינם כוללים הובלה | אין כפל הנחות ומבצעים

לכל המשתמשים במדרשים

איתי אסמן

עושה", במקרה הטוב אלו וורטים שנותנים תחושה טובה לדרשן, ובמקרה הרע אפשר לחזק כך עבירות חלילה.

הרי ברור שאין כוונת המדרש פשטנית כמו שמנסים לעשות ממנה, האם חז"ל באים ללמד אותנו שאסור לזהם את הסביבה? בשביל זה ניתנה תורה משמיים? יש המשך למדרש "ולא עוד, אלא שאתה גורם מיתה לאותו צדיק משה רבינו וכו', כמו שכתוב 'הן האדם היה כאחד' כתיב 'הן קרבו ימך למות'".

כלומר, המדרש לא מדבר על הבריאה במובנה הפיזי אלא בקומתה הרוחנית, שמרגע שחטא האדם הראשון הוא גרם מיתה לעולם וגם הארץ והצמחים קוללו בעונו, וגם משה רבינו מת בעוון אדם הראשון. כלומר, ישנה אחדות פנימית בין האדם לבריאה. כוונת המדרש היא שמי שרוצה לשמור על הסביבה לא מספיק לו רק למחור פלסטיק, אלא יש לו להימנע מעבירות, אחרת הוא פוגע בבריאה ואין מי שיתקן אחריו.

אם נשארים בהסברה שטחית של המדרש שאסור לזהם, גם מורידים את קומתה הנצחית של התורה לחוכמת בני אדם, וגם לא מקדמים את האדם שמולנו למדרגה רוחנית אלא מקבעים אותו, ומה הועלנו לו בכך? יותר מכך, המדרש מדגיש שהאדם הוא תכלית הבריאה, "כל מה שבראתי בשבילך בראתי", וכיום יש תנועות ירוקות שטוענות שכל מדרגות החיים שוות ואין לתעדף את האדם על הסביבה, ויש בתוכם גם אנשים קיצוניים שאומרים שצריך לצמצם ילודה חלילה כדי לא לפגוע בסביבה.

מי שמשתמש במדרש החשוב הזה, אך לא מבאר את כוונתו האמיתית, הוא לא מעלה ניצוצות אלא עלול חלילה לחזק את הקליפות. מטרתה של התורה היא לרומם את האדם, לקדש אותו, להרחיק אותו מעבירות ולעזור לו לדבוק בה. אם אנחנו רק מאשרים את קומת האידיאולוגיה האנושית שלו על ידי מדרשים חלקיים, ולא מראים לו שהתורה וה' מדריכים אותנו בצורה שלמה, רוחנית ומוסרית ובהדרכה מפורטת - לא קירבנו אותו לאף מקום. זו הייתה שיחת חולין מעניינת לכל היותר.

עלינו ללמוד את התורה בעיון, לעמול עליה ולהבין את כוונותיה, לדבר אמת שלמה ולא חנופה או דברים חלקיים, ורק כך בעזרת ה' נוכל לקרב לה'.

להצטרפות לקבוצת ווטאספ של טיפ יומי לקירוב, נא לשלוח הודעה: 052-5665005

לפני מספר שנים נקלעתי במילואים לטקס החלפת מפקד אוגדה, קצינים עלו וברכו, והגעתי בדיוק איך שרב האוגדה אמר מילות ברכה, אחריו עלה מפקד האוגדה הנכנס ואמר "בגלל שהרב ציטט ממכתבי יוני, אני אדבר על פרשת השבוע".

האירוע הזה נחרט בליבי משום שהוא לדעתי משקף תפיסת עולם רחבה במחוזותינו - יש לנו פחד מהאשמות ההדדיות, שיגידו שאנחנו כופים את התורה על החילונים ומנסים להחזיר בתשובה. אז מה אנחנו עושים? מצטטים את בן גוריון ואת יוני נתניהו, ואומרים "תראו אפילו רבין אמר את זה", כאילו התורה וחז"ל צריכים אישורים והסכמות.

אבל זה לא עובד. היהודים הם אנשים חכמים, הם מריחים חנופה מקילומטרים. כשמבקשים ממך להגיד דבר תורה, תגיד רעיון של התורה ואל תחשוש להזכיר שם שמייים, לא בצורה מאולצת אלא טבעית. וכשמבקשים ממך לומר דבר תורה, היא צריכה להיות קשורה לנותן התורה ולא רק לחוכמה אנושית חולפת, הבו גודל האלוקינו.

בימינו יש צמא מאוד גדול לדעת את התורה, וכאשר במקום דברי תורה מביאים דברי חולין, מלבד זה שמנמיכים את קומתה האלוקית של התורה, הדבר גם לא נותן מענה ליהודי שעומד מולנו ורוצה קודש, הדבר דומה לאדם שרוצה לאכול אוכל מזין ונותנים לו חצץ, דברי החול הם נחמדים אך אינם מזינים את הנשמה האלוקית.

גם כאשר מנסים לקרב יהודי שאוחז באידיאולוגיה מסוימת ורוצים "להעלות ניצוצות", צריך לבדוק שבאמת מקרבים אותו ומרוממים את התורה ולא מנמיכים אותה לאידיאולוגיה חילונית חולפת. לדוגמה: יש כיום מודעות מאוד גבוהה לשמירה על איכות הסביבה וישנן לא מעט תנועות ירוקות וארגונים נגד זיהום אוויר, הדתיים אוהבים לומר להם את מדרש קהלת: "בשעה שברא הקדוש ברוך הוא את האדם הראשון, נטלו והחזירו לפני כל אילני גן עדן ואמר לו: ראה מעשיי כמה משוכחים הם, וכל מה שבראתי, בשבילך בראתי. תן דעתך שלא תקלקל ותחריב את עולמי. שאם קלקלת, אין מי שיתקן אחריו", ובכך יש להם תחושה שהם קירבו אנשים לתורה, כי הם הראו להם שאפילו בתורה כתוב את מה שהם מאמינים בו - שאסור להשחית עצים.

וכאן נמצאת נקודת הכשל. אם אתם מוצאים ראיות מהתורה למעשים שאדם מקיים, אינכם מקדמים אותו לאף מקום. הוא אומר לעצמו "אני כל כך חכם, שאפילו התורה מסכימה למה שאני

החבר מהמילואים שואל שאלות? השכנה מתעניינת ביהדות? ראש יהודי זאת התשובה! 052-4295597 ry@neto.net.il

במחיר: 8 ₪ לספר

למטרות הפצה בלבד (לא לחנויות) ניתן לרכוש מינימום 20 ספרים במשרד בירושלים

להזמנות: 052-5665005, 02-6791122 | www.roshey.org

קרן ההפצות של ראש יהודי שמחה להודיע

יצא לאור הספר

לפרוש כנפיים

היו שותפים - ראש יהודי! התרומות מוכרות לצרכי מס. הקישו בגוגל: "תורמים לראש יהודי" או בטלפון 052-5665005 או סרקו ברקוד:

מלגות
שכר לימוד
ומלגות קיום
עד 15,000 ש"ח
לשנה**

חצי

במכללה

חצי

מהבית

תואר בהרצוג הרבה יותר מתואר

בהרצוג תיהנו ממגוון **תוכניות ייחודיות** המשולבות בלימודי התואר

תנ"ך | תושב"ע | מחשבת ישראל | לשון עברית | ספרות | היסטוריה | אזרחות | תקשורת
לימודי א"י | גיאוגרפיה | מתמטיקה | מדעי המחשב | מדעי הטבע | אנגלית | חינוך מיוחד
תואר ראשון B.Ed. והסבת אקדמאים להוראה

חמש שנותי
אפשרות לתואר ראשון ושני
בחמש שנים

מערך הסעות
להגיע ללימודים באמצעות
מערך הסעות בפריסה ארצית

תוכניות מצטיינות
ללמוד בתוכניות מצטיינות
ולסיים בשלוש שנים, ובחינם

מערך מלגות
שנה ראשונה חינם
ומלגות עד גובה שכל"ל, לזכאים

מערכת אישית
לבנות מערכת שעות
המותאמת לך*

הרצוג. לדעת. לחנך.

להרשמה: 073-3742354 או היכנסו לאתר המכללה: herzog.ac.il

*תוכנית הלימודים תבנה בהתאם לבחירת חוגי הלימוד
**ע"פ תנאי הזכאות

מלא נהלים

צילום: גרשון אלכסון

הנער שרצה להיות רופא התאהב בשו"תים וכיום עומד בראש מכון הלכה והוראה ובו שישים רבנים < הרב יוסף צבי רימון בראיון מקיף, מדבר על המשבר הפוליטי ועל דתיי הרצף; על הקורונה ומאורעות תשפ"א; על מהפכת לימוד התורה והמשיכה לחסידות במגזר; על עשייה ציבורית והקשר לגדולי ישראל

שהם אייזן

את הרב יוסף צבי רימון אני פוגש בלשכתו שביישוב אלון שבות. מהתמונה שעל הקיר ניבטת דמות סבו של הרב - המשורר יוסף צבי רימון על שמו קרוי הרב, ואף שלא זכו להיפגש מעולם, אני שומע מהרב על ההשפעה הגדולה שהייתה לסבו עליו. הרב הינו פוסק הלכה מוכר בציבור הדתי. בין השאר, עומד הרב בראש העמותות 'סולמות' ו'לאופק', ומשמש כרב המרכז האקדמי 'לב' וכרב קהילת אלון שבות דרום.

הרב רימון גדל בתל אביב, ולמד בבית הספר מוריה ובמכינה בגבעת שמואל. בהמשך, למד בישיבה התיכונית נתיב מאיר, וקיבל רבות, כדבריו, מהר"מים, ובמיוחד מראש הישיבה הרב אריה בינה, אליו היה קשור. "הייתי מדבר איתו לפחות שעה ביום, וקיבלתי הרבה מהחיבור בין הדור שלנו ובין הדורות הקודמים. כמה רבנים תמצא היום שמספרים על הקשר שלהם עם החפץ חיים למשל?". בהמשך, למד בישיבת ההסדר הר עציזון, שירת בחיל השריון במסגרת ההסדר, ולאחר מכן חזר לשנים נוספות בישיבה, וכיהן בה כר"מ במשך כחמש עשרה שנים. כיום, משמש הרב כרב קהילה באלון שבות שבגוש עציון, והוא אב לשמונה בנות.

לבקשתי, מספר הרב רימון מעט על ילדותו: "הייתי ילד די רגיל, גם משחק וגם לומד, לא מופרע מדי. בכיתה א', השתתפתי בחבורה של כמה ילדים בתל אביב, שהחליטה שמטרתה לעשות מעשים טובים. יום אחד הצעתי שנלך לתחנת המשטרה בדיונינגוף כדי לעזור להם לתפוס פושעים. ניגשנו לתחנה ופנינו לשוטר, שלא ידע כל כך מה לעשות איתנו. הוא קרא למנהל התחנה, וזה עמד והקשיב לנו בסבלנות. אמרנו לו שאנו מוכנים לעזור להם לתפוס פושעים, והוא לקח את הפרטים שלנו והבטיח שאם יצטרכו את עזרתנו הם יתקשרו. עד היום הם עדיין לא פנו אלינו... "מאז שהייתי ילד השתדלתי למנוע מריבות. פעם אחת, באמצע הלילה, שמעתי חתולים רבים למטה, אז ירדתי עם פיגמה להפריד ביניהם, זה ממש הפריע לי".

התמגנטות לשו"ת

מה היו נקודות המפגש הראשונות של הרב עם עולם התורה?

"אבי היה מנהל בית ספר ללימוד כתיבה נכונה ובית דפוס. הוא לא היה רב, אך השפה והבדיחות שלו היו משולבים בביטויים מהתנ"ך ומחז"ל. נראה לי שהמשיכה שלי ללימוד עצמי התחילה בכיתה ה' או ו', בזכות אחותי הגדולה, שהחלה להתעניין בהלכה ולספר בבית הלכות שלמדה. היא הייתה הולכת לרב לשאול אותו, ולפעמים, כשלא ידע להשיב, היה נוסע לירושלים כדי לשאול את הרב יוסף שלום אלישיב. בשבילי זה היה מפעים, שכשרב לא יודע הוא נוסע לרב אלישיב במיוחד. זה הביא גם אותי להתחיל לשאול שאלות, לברר עם רבנים.

"הייתה לי גם דודה, רבקה, שהייתה מספרת לי המון סיפורים על גדולי ישראל, הרבה מהם אני יכול לספר עד היום. אני מרגיש שהיום קצת חסר החיבור לגדולי ישראל, וזה דבר שיכול מאוד לפתח. פעם מורי ורבי הרב ליכטנשטיין זצ"ל דיבר על הבעיה בלימוד גמרא באוניברסיטה, שם אדם מרגיש שהוא שחקן שווה במגרש של הגמרא, מנסה לחשוב למה חכמים אמרו את מה שאמרו. אולם אנחנו מסתכלים על הגמרא מלמטה למעלה, זה משהו אחר לגמרי".

האם הרב חשב בצעירותו שהוא יכהן ברכנות?

"היה לי ברור, בלי שום צל של ספק, שאהיה רופא. השינוי התרחש בשיעור ד' בישיבה, כשהרב ליכטנשטיין קרא לי ואמר: 'אני יודע שאתה רוצה להיות רופא', ודיבר כרבע שעה על חשיבות מקצוע הרפואה כמקצוע של חסד, ואני התלהבתי שהרב כל כך מזדהה עם מה שאני הולך לעשות. ואז הוא אמר: 'אבל במקרה שלך אתה צריך לעסוק בתורה, זה העולם שבו אתה צריך לתרום, בתורה, בחינוך'. מאז אני כאן".

מי היו הדמויות שהשפיעו על עולמו הרחני של הרב?

"קודם כל אמא שלי, בראייה הטובה והחיובית שלה ובאמון האדיר שנתנה בי, ואבי, בתביעה הגדולה מגיל צעיר, וגם בהערכה שלו אלי. בנתיב מאיר, היה יהודי ת"ח יוצר צדק בשם הרב בן-ציון פריימן, שהיה יושב בבית המדרש ומחכה שישאלו אותו שאלות, 'מיישיב' בעגה הישיבתית. הייתי בא אליו עם שאלות, והוא במקום לענות לי, היה אומר: 'טוב, בוא נפתח רמב"ם ושולחן ערוך'. היינו יושבים במשך שעה ויותר על שאלה, פותחים ספרים, מבררים, וזה אפשר לי מגיל צעיר להכיר את הבית יוסף, וחיבורים שאחרים נחשפים אליהם בדרך כלל בשלב מאוחר יותר.

"כשנכנסתי לעולם של לימוד ההלכה, התחלתי ללכת לשיעורים של הרב עובדיה יוסף, אז הרב הראשי, וכן לשלוח לו שאלות ולבקר אותו בביתו, מאוד התחברתי אליו. הייתי קורא לפני השינה בשו"ת יחווה דעת, ונמשכתי מאוד ללימוד הזה, עד שבשבתות קשתה עלי המחויבות ללימוד שניים מקרא ואחד תרגום, ולפעמים לא הצלחתי להתגבר והייתי לומד את השו"ת במהלך כל השבת... היה לי קשה לעצור. הרב אריה בינה גם שלח אותי לרב חיים קנייבסקי, והלכתי גם לרב אלישיב, לגרש"ז אויערבאך, ויותר מאוחר לרב מרדכי אליהו ולרב אברהם שפירא, לשאול שאלות וללמוד מהנהגותיהם. עצם ההיחשפות אל גדולי הדור והדיבור איתם נותנים לך המון מעבר ללימוד, זהו קישור לעולם התורה.

"בישיבת הר עציון היו אלו הרב עמיטל זצ"ל ומו"ר הרב ליכטנשטיין זצ"ל, שבשלושים השנים האחרונות דיברתי איתו כמעט בכל יום, וקיבלתי ממנו רבות, בלימוד, בתפילה, במידות וביראת שמים".

תורת חסד

בשנים האחרונות, מלבד תפקידיו כרב בקהילה ובישיבה, עוסק הרב בהקמה וניהול של לא מעט מיזמים משמעותיים: החל מפרוייקטים מקומיים כדוגמת קייטנות לימוד תורה לילדי היישוב בחופשים; כולל שבו לומדים בכל יום עשרות תושבים מבוגרים מהאזור; קייטנת אילן לילדים עם מוגבלויות ופורום זה"ב לזהירות בדרכים בגוש עציון ועוד, ועד למפעלים נרחבים יותר: פרויקט 'תעסוקטיף' למציאת עבודה למפוני גוש קטיף, שהרב הקים בעקבות הפינוי (ושעליו זכה ב'אות הנשיא למתנדב'); הקמת 'מרכז הלכה והוראה' לקירוב הציבור ללימוד הלכה, שבראשו הוא עומד, ובמסגרתו כתב הרב ספרי הלכה רבים העוסקים בלימוד מהמקורות ועד ההלכה למעשה, והידו עוד נטויה; 'רטי ירצ'ים למשנה' והשנה 'רצ'ים לשמיטה' שבימים אלו של החופש הגדול, צופים בהם אלפי ילדים מדי יום, ועוד מפעלים שונים של חסד והפצת תורה. "התחלתי להתעסק יותר במפעלי החסד בעקבות

להתייעצויות, ושאלות הלכתיות יש כל הזמן, גם מרבני קהילות בחו"ל. יש ב"ה גם הרבה ילדים ששואלים, ואני מרגיש שזה שיש להם כתובת והם באים לשאול, זה כבר נותן להם חשק להתקרב לעולם התורה. בערך בכל חמש דקות אני מקבל שאלה, וצריך ברגע אחד לענות על שאלות כבדות משקל וברגע שלאחר מכן להשיב לשאלה של ילדה בת ארבע.

"אני מאוד אוהב את הקהילה שלי וב"ה יש לי קשר חם ועמוק כמעט עם כל אחד בקהילה. אני אוהב את הילדים והנוער, ויש לי קשר עם מאות מהם. לדעתי הילדים והנוער צריכים להיות בראש מעייניו של רב קהילה. מבחינת היישוב, אני משתדל מצד אחד לחשוב מה ניתן להוסיף ולקדם, ומצד שני לדעת לעשות את הדברים לאט ובסבלנות, ולהעריך את מה שיש. ב"ה אני גם לא צריך לעשות הכל לבד, במכון הלכה והוראה, למשל, עובדים איתי כשיש רבנים ומחנכים, וגם ביישוב יש שותפים רבים לעשייה, וישנן גם מערכות שפועלות לבד אחרי שהקמתי אותן. כמובן שזה לוקח זמן, ולא הכל עשיתי בשנה הראשונה. אני מאוד שמח שיש פה באלון שבות אנשים טובים ונוער טוב, אבל ודאי שצריך כל הזמן לקדם ולשפר".

לאיזו מצווה מחובר הרב באופן מיוחד?

"הילדים שלי יודעים שהדבר האהוב עלי ביותר זה לשבת וללמוד, בכל פעם שיש לי מעט זמן פנוי לבד. זוהי המשכה הטבעית שלי, המצווה שלי, וזה מחיה אותי ונותן לי כוחות ושמחה. וגם כשיש קשיים, הלימוד עוזר לי להירגע.

"מצווה נוספת שחשובה לי מאוד, היא לשמח אנשים. הרמב"ם כותב בהלכות דעות בדוגמה הראשונה ל'ואהבת לרעך כמוך' - לספר בשבחו. זה מאוד משמעותי מבחינתי, לתת לאנשים חיזוק להאמין בכוחות שלהם, לפרגן לאנשים, לומר להם דברים טובים. אני לא מגזים סתם, אלא באמת משתדל לראות את זה בהם. זה נותן כוחות לאנשים, זאת ממש מצוות עשה, ומעבר לכך - זה גם פשוט כיף ליי".

תשפ"א

"תקופת הקורונה היא הפעם הראשונה מזה זמן רב, שכל העולם עבר אירוע מטלטל. אולם היו גם דברים מאירים בזמן הזה. הרמב"ם כותב, שכשיש צרה לציבור זה צריך לעורר אותנו לזעוק ולהריע, ולדעת שזה לא מקרה, ומצד שני, ברעב שהיה בימי דוד, עברו שלוש שנים בהן אפילו דוד לא ידע על מה ולמה התרגשה הרעה. למעשה, אין לנו נביאים היום, וכל אחד ילביש את ההשקפות שלו על האירוע ויטען שהן הסיבה למה שקרה. ומה נאמר לגבי אירועים קשים אחרים, מירון, קרלין, אירועי לוד ומיאמי? אז מצד אחד, ברור שאנו לא תמיד מבינים מדוע הדברים קורים כך, אולם מצד שני, ברור גם שה' מדבר אלינו דרך המאורעות, זה מובא בתנ"ך, בחז"ל ובכל רבותינו.

"אז עלינו לעשות ביוררים, אבל עיקר הביורר צריך להיות כלפי העתיד ולא כלפי העבר: לא לשאול למה ה' עשה זאת, כי אנחנו לא יודעים, אלא לשאול מה אנחנו עושים עם זה. אנו כן יודעים שקרה משהו בהיקף עולמי, אירוע שעצר את העולם ואת עם ישראל בתוכו למשך שנה ויותר, וזה אמור לעורר בנו מחשבות שונות".

איזה רעיונות לדוגמה אפשר לקחת מתקופת הקורונה?

"משהו השתנה בציבור הדתי בחמש עשרה השנים האחרונות. זה שיש התרופפות גדולה בקרב חלק גדול מהציבור, בעיקר במחויבות לקיום הלכה, זה עצוב ומדאיג".

העקירה מגוש קטיף, מספר הרב, "המון בני נוער מהיישוב היו איתי בקשר במשך חודשים, שואלים כל הזמן מה לעשות, איך לעזור למפונים בבתי המלון, מה הם צריכים. זה הביא את הנוער למקום גבוה, ואז הבנתי שאני לא מעוניין לחכות לאירועים קשים כאלה, אלא צריך להוביל יוזמות חיוביות כל הזמן".

בשנים האחרונות משמש הרב גם כרב המרכז האקדמי 'לב' ומלמד שם. "היום יש ב"ה בית מדרש רציני מאוד במכון לב, של מאות לומדים, בין היתר אנשים שלמדו עשר שנים ויותר בישיבות רציניות, ויש שם הכל: לומדים מישיבות הגוש, 'ישיבות הקו', פוניבז' וחברון - כמעט לא רואים מקום עם שילוב כזה מיוחד של יהודים שלומדים ביחד, ואני מאוד אוהב את זה".

איך נראה סדר היום של הרב, וכיצד הוא מתיישב עם העשייה הציבורית הנרחבת?

"אני חושב שהעשייה הציבורית היא לא פונקציה של זמן, כי רוב הזמן אני לומד ומלמד תורה, זה מה שאני אוהב ועושה. הלימוד הוא בעיקר בגמרא ולמדנות, וגם כשאני מתעסק בעולם ההלכה רוב הלימוד הוא בגמרא והראשונים, בסברות, לימוד עיוני רגיל, וזאת שיטתי תמיד. אני חושב שצריך לחבר את הלמדנות ואת המקורות עם ההלכה, לחבר את הסברות הישיבתיות ללימוד המעשי.

"מגיעים אלי במהלך היום גם הרבה נוער וזוגות

מכניסים את השמיטה הביתה

עם מגוון מוצרי השמיטה של סולמות

ערכה משפחתית הכוללת:

59 ₪ ספר שמיטה של הרב רימון

31 ₪ הטיסה הפלאית

15 ₪ מדבקות למטבח

31 ₪ מדריך ידיוטי

35 ₪ משנאות מסכת שביעית

30 ₪ לוח שנה

39 ₪ שמיטאבו

30 ₪ חוברת לימוד משפחתית

מבצע ברכישת ערכה מלאה 99 ₪

מי נגע בגינה שלי? הצגה עם שחקני "רצים למשנה" ◀ סרטונים לילדים ◀ הרצאות לבי"ס ולקהילות ◀ השתלמות למורים ◀ שיעורים ומאמרים מקוונים

"למשל, זה שנסגרנו לפתע בבתים, נתן חיזוק משפחתי לאנשים רבים, ופתאום אנו מבינים שאולי עלינו לשים דגש רב יותר על המשפחתיות והביחד שלנו. זו גם תקופה שבה יכולנו פתאום לשים לב לאנשים שקשה להם ולקבוצות סיכון. למעשה, כולנו היינו בהסגר הרבה מהזמן – בגלל קבוצות הסיכון, וגם כשאין קורונה, עלינו לקחת אחריות ולשים לב לקבוצות שסביבנו. הייתה רגישות אנושית רבה בקורונה, אף שמאוחר יותר זה דעך.

"מעל הכל כמובן, אנו מקבלים את ההכרה במי שמנהל את העולם, מי שמוכיל את כל מה שקורה פה, אף אם העולם המערבי מרגיש מאוד מוצלח ובטוח בעצמו. אבל לדבר באופן כללי על אחדות והשגחה, זה דוגמאות כלליות וגדולות שתמיד אפשר לדבר עליהן. יש לעומת זאת דברים קטנים, ספציפיים, שרלוונטיים דווקא עכשיו, בעקבות הקורונה: לדוגמה – הזום, שהעולם כולו השתמש בו. בכל קפיצה טכנולוגית, יש רע ויש גם טוב. בזכות הזום, אנו יכולים ליצור קשר עם יהודים בכל העולם, לעשות שיעורים ומפגשים משותפים. בזכות הזום, העברתי שיעורים לחיילים או לילדים בכל הארץ, דברים שלא היו אפשריים בלעדיו.

"בשורה התחתונה, אם כל העולם מחכה רק לחזור למה שהיה לפני הקורונה – זו תפיסה לא אמונית. תפיסה אמונית גורסת שאם ה' הביא את האירוע הזה על ישראל והעולם – אנו אמורים לצאת מכאן למקום טוב יותר. כל אחד בסביבתו צריך לבדוק איך נעלה קומה נוספת בזכות כל זה, מתוך ההבנה שלימד אותנו הרב קוק זצ"ל, שהעולם הולך ומתקדם".

ואיך מתמודדים עם כל האירועים הקשים האחרים בתקופה האחרונה?

"למראה האירועים של השנה האחרונה, מצד אחד עולה בנו השאלה: מה קורה כאן עם כל האסונות האלו? קורונה, מירון, קרלין, הרכבל באיטליה, בולעץ בשערי צדק ועכשיו עוד פעם הקורונה מרימה ראש... אך עלינו לראות את התמונה כולה: קיבלנו כאן מכות, אבל גם המון חיבוקים. ישנם דברים רבים שהתפתחו במדינה דווקא בשנה האחרונה, למרות הקורונה. במבט כולל, יש קשיים, אבל ה' גם אוהב אותנו, וכשארם רואה זאת, הוא לא נכנס לדיכאון מהקשיים, אלא מבין שגם הדברים הקשים נועדו כדי לזעזע אותנו ולעורר אותנו להמשיך בשליחות הגדולה שלנו, להשתפר.

"אני לא מתעסק בעבר, לא רק כי אני לא יודע למה זה קרה, אלא גם כי זה לא יעזור. אהרן שותק אחרי מות בניו, כי הוא אומר לקב"ה: 'אני לא רוצה תשובות, הן לא יחזירו לי את בניי. אני רוצה קשר, חיבוק, להיות יחד'. ההבדל בין אדם אמוני לאדם לא אמוני, אינו התשובות: הרבה פעמים שואלים אנשים מאמינים מה התשובות שלהם, אבל זה לא שלאילו שלא מאמינים יש תשובות. לאדם המאמין, יתכן שלא תמיד יהיו תשובות, אבל יש לו קשר וקירבה, שנותנים לו כוח לעבור את הדברים. הליטוף של הקורונה, זו היד שאבא נותן לנו, הוא נמצא איתנו כל הזמן, גם בצרות. ואם ה' הוביל אותנו לכל כך הרבה דברים טובים, יש לנו תפקיד, וגם הקשיים אמורים לעורר אותנו לתיקון רוחני ומעשי.

"האדם יכול לשאול שאלות, מאין יבוא עזרי, לבכות, מותר שיהיה קשה. אבל השלב הבא הוא: 'עזרי מעם ה', עושה שמים וארץ'. למשל, אדם רואה בשלב הראשון איך הוא לוקח את הנקודות הטובות ומתחזק בהן, ובשלב השני, איך הוא לוקח אפילו את הנקודות הקשות ומנסה

שאינן לה פתרון, בין בני זוג נניח, ואתה מרגיש פשוט תקוע. לפעמים בזמנים כאלה אני עוזב את הזוג ויוצא לכמה דקות, הולך לחדר אחר וקורא שם תהילים. בדרך כלל יש סייעתא דשמיא ומצליחים למצוא איזה פתרון אחר כך".

אבל ההתמודדות הקשה מכולן בעבור הרב, הוא מספר, היא כאשר הוא חש לפעמים שציער מישור, כתוצאה מטעות, או במסגרת התפקיד כאשר אין ברירה. "ב"ה זה קורה מעט מאוד, אבל כשאני רואה שמישהו נפגע בגללי, זה ממש קשה לי ושובר את ליבי. למשל זוג שליוויתי, ולאחר שנאלצתי להעמיד את הבעל במקומו, הוא כעס עלי במשך תקופה ארוכה. ב"ה היום הוא מאוד קשור אלי ואני מנסה לסייע לו. אבל לא תמיד זה Happy End, בעשייה אינטנסיבית תמיד יהיה מי שייפגע, ויהיו גם טעויות.

"במקרים כאלה, אני מתפלל לה' שיעזור לאותו אדם, ובמקביל – מנסה לשמח אנשים אחרים ולהוסיף עוד טוב. וכמובן שהמשפחה שלי היא תמיד העוגן המרכזי שנותן המון כוחות".

לצמח מהן. אף אחד לא יאמר לאדם שעברו עליו אסונות שטוב שזה קרה, וכבר לימדונו חז"ל, שלמרות שחביבים ייסורין – גדולי ישראל אמרו עליהם: לא הן ולא שכרן. אבל כשקורה משהו, במקום לשקוע בקושי ובכבי, אפשר להבין שהמציאות הזו תביא אותנו ליצור דברים חדשים שלא יכולנו ליצור עד היום. זה נכון גם לגבי כלל ישראל וגם לגבי האדם הפרטי. זה אולי עניין הצחוק של רבי עקיבא כנגד השועל היוצא מבית קדשי הקודשים, רבי עקיבא מבין ומלמד אותנו שכבר בחורבן נמצא הבסיס שממנו אפשר להתחיל לבנות את הבניין".

בהמשך לשיחה על התמודדות עם אתגרים עולמיים וציבוריים, אני תוהה על אתגרים אישיים. בדרך כלל סיפורים על רבנים מגלים לנו הצלחות כבירות, ואני מעז לשאול את הרב על קשיים אישיים. "ב"ה אני מאוד שמח במה שאני עושה, וחש שיש לי זכות אדירה בזה, גם בתורה וגם בחסד. אולם ודאי שיש גם רגעים קשים, למשל כאשר אדם נתקל בבעיה ונראה

אותיות וילדים

מבצע מאורז לחופש הגדול

הצטרפו עכשיו: *8980

5 מלכה
לחודש היכרות +
וגם מתנה*
נכל מצטרף

התחלה
הקטנה
אותיות וילדים

למצטרפים עכשיו -
סט הספרים האהוב של נדב נוה
'חיים על פי ינו' במתנה!!!

*המתנה בתחובת לשינה | *המתנות להמחשה בלבד

בין הכותבים: שי צרקה עם קומיקס "הרצל" | ג'קי ירחי | מושיק גולסט עם קומיקס "המטה השבור" | נתנאל ובת-אל אפשטיין | חיים ולדר | אורי לרמן | טוביה רוזנפלד | אבישי שטרית | יהונתן רוזננק | דב נוה | אתי אלבוים | דובי קיך עם קומיקס "ארתור ובלו" מדורים: יצירה | אומנות | לימוד אנגלית | ציור | אפיה ובישול | טבע והיסטוריה | תרבות ומדע | אימון אישי ויעוץ ועוד

אותיות וילדים
יחד עם ילדי ישראל

הצטרפו עכשיו >> שלחו סמס ל-055-9663035
או התקשרו 8980* | או חפשו בגוגל 'מגזין אותיות וילדים'

בית
פנימה
מגזין לילדים

מתוך סדרת הרשת 'רצים למשנה'

פוליטיקה הזויה

אם נשוב למערכה האחרונה: מה דעת הרב לגבי המהומות שהיו עם ערביי לוד ובמקומות נוספים?

"אני חושב שהמלחמה בלוד ובשאר הערים, התחילה בסטירות שערכים נתנו ליהודים, ובהתעלמות המדינה, או לפחות בתי המשפט; האירועים המשיכו למצב בו ערבי תולש דגל ישראל ממכונת ויורק ליהודי בפרצוף. בשונה ממלחמות ופיגועים שהיו לנו בעבר, כאן היה ניסיון לא רק לפגוע אלא גם להשפיל. נראה שזה מה שגרם לכך שבלוד לדוגמה, שכנים ערבים הראו לכנופיות מה שייך ליהודים ובמה אפשר לפגוע. זה מחזיר אותנו לתמונת של גברים שנשארים בכפר עציון בתש"ח, כשכולם עוברים משם לירושלים, או לשריפות בתי הכנסת וספרי התורה, שכמובן גם הם מעלים אסוציאציות לא טובות.

"מצד אחד זה קשה, ומצד שני, חשוב לזכור שמדינת ישראל חזקה, ואין באמת מקום להשוואה, לא לליל הבדולח ולא לתש"ח. מדינת ישראל חזקה היום, והצבא חזק, ולמעשה, אפשר לפתור את הבעיה בתוך זמן מועט, אף אם יהיו לזה מחירים קשים.

"למעשה, עצם הקושי שלנו לראות את ההשפלות האלו, כבר מצביע על החוזק שלנו. אחרי אלפיים שנה בהן עם ישראל היה רגיל להשפלות כאלו, וקיבל אותן כמובן מאליו, אנו נמצאים סוף סוף במצב בו אנו לא מוכנים לקבל את זה. ה' זקף את קומתנו, מבחינה צבאית, מדינית, תורנית וכלכלית, ואף שיש עוד הרבה מה לעשות, כל העולם יודע שישראל היא מעצמה, ובקורונה זה בלט אף יותר. למרות הדברים הקשים, עלינו לשים לב שאנו נמצאים במקום גבוה, בדור של גאולה, וגם הדברים הקשים הם חלק מתהליך הגאולה שאנו נמצאים בו, ובעזרה עוד נמשיך ונעלה למקום גבוה יותר."

האם היחס שלנו לציבור הערבי אמור להשתנות בעקבות האירועים?

"הרבה פעמים שואלים אנשים מאמינים מה התשובות שלהם. לאדם המאמין, יתכן שלא תמיד יהיו תשובות, אבל יש לו קשר וקירבה, שנותנים לו כוח לעבור את הדברים."

"נראה שאין שוני מהותי ממה שהיה לפני כן. מצד אחד אנו לא תמימים, כבר לימדונו רבותינו ש'הלכה - עשו שונא ליעקב', ואנו יודעים על התוכניות שלהם להשמיד אותנו. העולם היום חושב בטעות שכל שצד מסויים מסכן יותר ויש לו יותר הרוגים, הוא הצודק, אך ודאי שזה לא המדר. אנו מנסים להגן על עצמנו, והם מנסים

להרוג, ואם היה להם את הכוח שיש לנו - מדינת ישראל לא הייתה קיימת היום. עם הכוח שלנו אנו פועלים אחרת. ומצד שני, אנו יודעים שרוב הערכים רוצים לחיות בשקט, וגם אם אידאולוגית היו שמחים שמדינת ישראל תיעלם, מציאותית הם רוצים לחיות בשקט ושיהיה להם טוב, ואף יודעים שטוב להם בשלטון ישראלי יותר מאשר בשלטון פלסטיני.

"כדי לחיות בצורה נורמלית, עלינו לדאוג לחיות בקשר נכון בינינו, וככה חיו יהודים וערבים במשך הרבה שנים. בסופו של דבר מי שחי איתם ושומר על קשר יומיומי אלו בדרך כלל דווקא אנשים מהימין. אנשים מהשמאל רוב הזמן בכלל לא נמצאים במגע איתם, ואף אם הם חיים במקומות שפעם חיו בהם ערבים, היום אין בשכונתם ערבים בכלל. ההתמודדות הזו היא לא בגלל אהבה וחיבור, אלא כי זאת המציאות בינתיים."

ומה עם המציאות שבה הערבים יושבים בממשלה?

"זו מציאות עצובה והזויה. יותר משכואב לי שהערבים בממשלה, כואב לי שעם ישראל, שיכול היה להתאחד (שהרי יש שבעים מנדטים שחושבים בגדול אותו הדבר), לא יכול להתאחד בגלל תככים בין המפלגות. כשיהודים לא יכולים להתאחד וצריכים את הערבים בשביל להקים ממשלה, זה עצוב עוד יותר. זה לא מה שהעם רצה. קצת מזכיר, להבדיל, את התנ"ך, כשישראל ויהודה במקום להתאחד שכרו את ארם שיעזרו להם להילחם."

הציבור הדתי לאומי

מה לדעת הרב צריכה להיות ההתמודדות שלנו עם תופעת דתיי הרצף, והסקאלה שיש היום בתוך הציבור הדתי לאומי?

"משהו השתנה בציבור הדתי בחמש עשרה השנים האחרונות. לפני כן היו כמה עשרות שנים בהן הציבור הצייוני-דתי הלך והתקדם בתורה

תלמוד תורה כנגד כולם

כרב קהילה, מה דעת הרב לגבי נורמות לימוד התורה אצל בעלי בתים?

"כל אדם צריך שהמרכז שלו יהיה התורה. זה לא אומר שכל היום הוא עוסק רק בתורה, אבל כן שבכל יום הוא מפנה גם זמן לעיסוק בתורה, שהתורה משמעותית בחייו, והוא מחכה לרגעים בהם הוא ילמד. צריך שהזמן בו הוא לומד, בין אם חצי שעה ביום או יותר, הוא זמן קבוע, שהוא לא מוותר עליו. חז"ל אמרו במסכת אבות: "אל

ויראת שמים. זה שיש התרופפות גדולה בקרב חלק גדול מהציבור, בעיקר במחויבות לקיום הלכה, זה עצוב ומדאיג, ומעורר הרבה מחשבות. אם נשווה בין דור הילדים לדור ההורים, נראה שרוב הצעירים היום מקפידים פחות מהוריהם, וזה מטריד מאוד. בסופו של דבר, בין אם אדם דתי ובין אם חרדי, קיום ההלכה והנאמנות לפוסקים זה האליף ביי"ת לפי כל שיטה, ואם לא הולכים בדרך הזו, מפסידים את הבסיס.

"מצד שני, כשרואים מישוהו שלא הולך בדרך הדתית שאני רוצה שילך בה, צריכים לחפש את הטוב שיש בו. ובאמת, המון מהאנשים האלה הם ערכיים, אנשי חסד, בעלי זהות וערכים

יהודיים. בנוסף לכך, בצורה המיוחדת לדור שלנו, הרבה פעמים לאנשים האלו יש מבחינה פנימית אהבת ה', חיבור גדול לקב"ה ואמונה מוחלטת. בעבר, אם מישהו לא היה מקפיד בצורה מלאה על תורה ומצוות, או לא התלבש בצניעות, ידעת שהוא כנראה גם חלש מבחינה אמונית. והיום, יש אנשים ונוער שחיצונית לא מתאימים לעולם ההלכה, ומצד שני מרגישים קרובים לקב"ה ומתפללים ברצינות. זה מעלה מחשבות רבות על המצב של הציבור הציוני דתי, מה קורה פה ולמה, והאם יש לנו דרכים לשנות זאת.

"הדת" שים, זה ההמשך של אותה התופעה. הרבה פעמים הציבור שלנו מתעסק בנושאים שוליים בהרבה, במקום להתעסק בליבה. אם הציבור היה אומר: בואו נתכונן עכשיו בבעיית הדת"ש, או הדתיים לייט, נשים אותה במקור, ונבחן איך לחבר את הילדים לדברים בצורה טובה, היה לנו סיכוי גדול. אבל הציבור הציוני דתי כמעט ולא מתעסק בזה בצורה מעשית, במקום זה הוא מתוכח על נושאים שונים ומשונים.

"למשל, יצרנו ב'סולמות' את 'רצים למשנה', סרטים שמחברים את הילדים למשנה ולאהבת תורה. בקיץ האחרון, 150,000 ילדים ראו את הסרטים, ובימים אלו רצה העונה החדשה ואני מקווה שמספר הצופים יגדל. כתי ספר מדווחים, שאם לפני שבע שנים ללימוד המשנה היה את הרייטינג הכי נמוך, היום יש לזה את הרייטינג הכי גבוה. אם המשנה עושה אסוציאציה חיובית לילד, זה נותן סיכוי שהוא יישאר מחובר לתורה. הציבור שלנו צריך לדעת שזה המוקד, ועל זה צריכים לחשוב, איך להפוך את התורה והמחויבות לה למשמעותיים בהרבה אצל הילדים שלנו".

תאמר לכשאפנה אשנה, שמא לא תפנה". בדרך כלל אנו מבינים שהכוונה היא שבסוף לא תמצא זמן ללמוד, ולכן תקבע עיתים לתורה. אבל מו"ר הרב ליכטנשטיין זצ"ל הסביר שמעבר לכך, גם אם תמצא לזה זמן בסוף, איך נראית תורה שלומדים אותה רק בזמן של פנאי, כשאינן שום דבר אחר לעשות? אדם שמבין שהתורה מרכזית בחייו, קובע לה זמן ומשקיע בה, זה דבר שצריך להתחזק בציבור".

ואם לאדם יש זמן ללמוד רק דבר אחד ביום, מה עדיף?

"לא לכל אחד דף יומי מתאים, אבל למי שכן, הייתי ממליץ על זה. הדף היומי מעניק חיבור

התכונות

בית מדרש להתבוננות פנימית

התכונות בית מדרש לתורת הלב

לימוד חסידות ועבודת השם
עם סדנאות ייחודיות.
נתחבר לעצמנו ולחיינו הפנימיים.

סדנת מיינדפולנס | הרב רפאל צייטלין

סדנת להתהלך | הרב דניאל כהן

סדנת תפילה | אורלי מלכיאל

סדנת NLP, קאוצ'ינג ודמיונובע | הרב אודי ברוכיאן

סדנת התכונות רוחנית-אימונית | הרב יגאל ינאי

שיעור שבועי בחסידות
הרב ארז משה דורון

התוועדות

עם הרב דב זינגר, הרב דודי דודקביץ,
הרב יהושע שפירא והרב דניאל כהן

ימי רביעי אחה"צ במרכז חיבה בירושלים

תוכנית שנתית - 30 מפגשים | מוכר לגמול השתלמות ושנת שבתון

מסלולים נפרדים לנשים וגברים

יום הכרות בז' אלול במרכז חיבה בירושלים

הנחה בהרשמה מוקדמת עד יא' אלול | הנחה לזוגות

לפרטים והרשמה:

הרב אודי 054-8088247 | הרב יגאל 058-4012854 | תמר 054-7984776

hitkavnot@gmail.com | hitkavnot.net

עובדים על הרבה ספרים נוספים, על תפילה ועל בין אדם לחברו, ספרי שו"תים ועוד. הציבור מתקשה היום בנושאי הלכה ותפילה, ולכן חשוב לי לכתוב על זה בצורה רצינית אבל ידידותית. ויש גם חלומות סביב מרכז הלכה והוראה, ליצור מערכת לימודים ארצית ועולמית בענייני הלכה ולימוד תורה לשמה, בצורה שהיא משמחת".

מסר לקוראים לחודש אלול.

"ה' מאמין בך. אני חושב שזאת תחושה שכל יהודי צריך לחוש. מהנקודה הזאת מקבלים כוחות ושואפים לעשות את רצון ה'".

פה. הרבה פעמים אני עוצר את הצוות שלי, דווקא בזמן של הצלחה, לדוגמא במכירות של ספר, ומזכיר לכולנו שלא נתבלבל ונרגיש יותר מידי גאווה, אלא נזכור שאנו מבצעים שליחות, מקיימים את רצון ה' בעולם, ואת זה צריך להרגיש כל הזמן".

מצד חלומות אישיים, יש לרב עוד ספרים רבים שחשוב לו לכתוב. "ב"ה אני רואה שהספרים מגיעים לקהל מאוד גדול וזה מחזק. אני מקבל תגובות רבות מאנשים שחוייית ליל הסדר שלהם התעשרה בעקבות ההגדה שלנו, או חיילים שהספר על הצבא עזר להם מאוד בשירות. אנו

לשאר הלומדים, ומחבר ללימוד בצורה רצינית יותר מדברים אחרים. ומי שזה לא מתאים לו, יש גם אפשרויות אחרות. ראוי שיהיה לכל אדם במהלך השבוע לימוד הלכתי, לימוד של אמונה או מוסר, משהו במשנה וגמרא, ומשהו בתורה או תנ"ך. אומנם הרבה פעמים אנשים אומרים שהם לא יכולים את כל זה, אז טוב שילמדו למשל דף יומי במהלך השבוע, ובשבת קצת יותר, שניים מקרא ואחד תרגום או תנ"ך, ועוד זמן, אפילו של רבע שעה בשבוע, לאיזה לימוד אמונה. שתהיה לאדם גם טעימה מהדברים האחרים".

ואם כבר בענייני לימוד עסקינו, מדוע בעיני הרב העיסוק בחסידות מתרבה בציבור שלנו בשנים האחרונות?

"ככל שהעולם נהיה מדעי יותר, צריכים יותר נשמה. העולם עובר בשנים האחרונות למצב של המון ידע והמון מערכות לא אנושיות, דברים שמחוק לתחום האנושי והרגשי, ויותר סביב צד הידע והשכל. אנשים מחפשים משהו יותר פנימי, שיאיר את הנשמה, לא רק לדעת אינפורמציה. החיבור לחסידות, כשהאדם מחפש נקודות פנימיות, ומנסה להאיר את הנשמה, להכניס שמחה בעבודת ה' - בדור המלא בטכנולוגיה שלנו, זה יותר נדרש. האדם חש לפעמים כמעט כרובוט, והחסידות מצליחה להכניס בנו רגשות, חיות שחסרה לנו לפעמים. להכניס את הקב"ה בצורה שמחה לתוך העולם שלנו".

חלומות של הרב לעתידי?

"החלום המרכזי שלי, כמו של כל יהודי, זה לעשות את רצון ה' בעולם, וצריך לזכור את זה, בין כל הפרטים הקטנים של החיים, למה אנחנו

מחפשים את הטובים ביותר!

לראש השנה בבסיסי צה"ל ברחבי הארץ דרושים בחורים/ זוגות צעירים

< עם תודעת שליחות < כריזמה < בעלי יכולת אישית גבוהה < ידע תורני < ניסיון לדבר מול קהל ולב פתוח

< נדרשת מימונות של בעל תוקע. יתרון לחזנות וקריאה בתורה.

חושבים שאתם מתאימים?

סרקו את הבר קוד וענו על השאלון המצורף

או שלחו לנו מייל Roshashanamm@gmail.com

מחנה מושבות

להחבר מהבסיס

לינוך תואר + תעודה במייוחד שבילך

הצטרפי לאחת מהתוכניות הייחודיות בתואר הראשון
בחוג לחינוך מייוחד במכללת הרצוג

לקויות
לימודיות מורכבות

קשיים
רגשיים-התנהגותיים

רכיבה
טיפולית

אבחון
דידקטי

מנחה מיזמוניות
חברתיות-רגשיות

הוראה
מותאמת

מספר המקומות בכל תוכנית מוגבל
למסיימות, תינתן תעודת הסמכה בנוסף לתעודת תואר ראשון

החוגים המשתלבים עם החוג לחינוך מייוחד:

לשון | אנגלית | ספרות | גיאוגרפיה | אזרחות | תושב"ע | היסטוריה |
לימודי אי" | תקשורת | תנ"ך | מחשבת ישראל

בהרצוג לומדים
חצי מהבית וחצי במכללה

הרצוג. לדעת. לחנך.

לפרטים: 073-3742354 או היכנסו לאתר המכללה: herzog.ac.il

*ע"פ תנאי הזכאות

מה ענין שמיטה?

הרב יצחק דביר מרביני עמותת כושרות ומרבני מכון התורה והארץ

"אני לא אוהב את שנת השמיטה", שח לי חבר, "זה לא אוכל אצל זה, ופתאום הכל מסובך, מעמסה...". תחושות אלו, ביחס לשמיטה הקרבה בצעדי ענק, אינן נדירות, והיא נתפסת אצל רבים בקונוטציה שלילית. עלינו לגשר על הפער בין התחושה הזו, לכך שמצוות השמיטה הינה כנראה המצווה המשמעותית ביותר בתורה, זו שמתמשכת על גבי שנה שלימה ומעבירה את העם כולו חוויה מעצמה.

לשאלה המפורסמת 'מה ענין שמיטה אצל הר סיני?' השיבו חכמים: "מה שמיטה נאמרו כללותיה ודקדוקיה מסיני". במבט פשוט המשפט הזה מותיר את השאלה במלוא עוזו: מדוע נבחרה דווקא השמיטה כדוגמה למצווה שנאמרה בסיני? מדוע לא נבחרה כל מצווה אחרת?

אם היו שואלים אותי, על מנת לתת דוגמה למצווה שברור לכל שפרטיה נאמרו בסיני, הייתי בוחר דווקא במצווה שהייתה רלוונטית באותה שעה, ומיד לאחר מעמד הר סיני 'עובר לעשיית' נתקיימו כל פרטיה ודקדוקיה על ידי עם ישראל. בנית המשכן למשל זו דוגמה נהדרת. אך השמיטה? הלא לא נתקיימה אלא למעלה מארבעים שנה מאוחר יותר, מדוע זו הדוגמה שנבחרה למצווה שבוודאי פרטיה נאמרו בסיני?

כמדומני שתשובה זו של חז"ל יכולה ללמד אותנו הרבה על מצות השמיטה: פרטיה ודקדוקיה של מצוות השמיטה לא נאמרו בעת הכניסה לארץ, כשהיו נתונים לקיום מידי, אלא נאמרו דווקא בשעה שבה שעדיין לא היה ניתן לקיימם, זאת בשל העובדה שהעקרונות שמביאה עמה מצוות השמיטה הם אלו המשמעותיים ביותר, ובעצם נתינתם הם מהווים קריאת כיוון כללית לעיצובו הרוחני והחברתי של עם ישראל, גם כשפרטי השמיטה עדיין לא מתקיימים.

בעצם, תשובתם של חכמים היא שהשמיטה ידועה כמצווה שהדרך שמקיימים אותה משמעותית ומהווה חלק בלתי נפרד ממנה, ובכך היא יכולה להוות דוגמה לכלל המצוות. ואכן, עד היום, שאלת הדרך היא השאלה המרכזית סביבה סובבים דיוני השמיטה: האם נכון יותר לחזק את היישוב היהודי בארץ? האם נכון להדר בפרטי המצווה אך לפרנס את מבקשי רעתנו? האם נכון 'להערים' ולעקוף את מצוות השמיטה? בשונה מהשיח בו אנו רגילים בכל השנים, מרבית השאלות הללו אינן נוגעות בכשרותם של הפירות למעשה והאפשרות לקיים את פרטי ההלכה 'למהדרין', אלא נוגעות דווקא בדרך שבה מתקיימת מצוות השמיטה והערכים הכרוכים בה.

האתגר הזה עומד בפני כל אחד ואחד מאיתנו בשנה הבאה עלינו לטובה. עלינו לבחון ולשאל את עצמינו מהו האופן שבו מתקיימים עקרונות השמיטה באופן האמיתי והנכון ביותר: כיצד יתקיימו הערכים החברתיים שקבעה השמיטה? כיצד נתחבר אל הקדושה שבשמיטה? כיצד יתחזק הקשר שלנו אל הארץ? בחירה בדרך זו, ועמידה באתגרים אלו, תשנה לחלוטין את החוויה שלנו משנת השמיטה. המיטו שלנו לקראת השמיטה: להפוך את השמיטה ממעמסה - להודמנות!

הרב יאיר שגב | רב, יועץ ופוסק במכון

כיצד לתפור את החליפה הנכונה? חלק א'

"פי יפלא ממך דבר למשפט... ודרשת והגידו לך את דבר המשפט" (דברים י"ג, ח')
"אין 'פלא' אלא לשון כסיו" (מדרש אגדה).

אחת מההתלבטויות השכיחות של זוגות הפונים למכון פוע"ה נוגעת לשאלה אילו בדיקות כדאי לבצע במהלך היריון. מצד אחד, כל זוג רוצה לדעת שהעבר שהאישה נושאת ברחמה - בריא ושלם, ומאידך לדעת אם ישנה איזו בעיה שניתן לטפל בה או לדעת כיצד להתייחס אליה וכד'. מצד שני - לעיתים דווקא בדיקות מסוימות עלולות להכניס את בני הזוג לאי בהירות וספקות ובמקום קרקע יציבה - הם יחושו מבולבלים. כיצד 'תופרים את החליפה הנכונה' לכל זוג?

אחת מההחלטות המשמעותיות במהלך היריון, היא ההחלטה ביחס לביצוע 'דיקור מי שפיר'. במהלך בדיקה ז'רדוגמיס' דנ"א (DNA) של העובר ומבצעים בדיקת הנקראת 'שבב גנטי' (CMA).

נסביר בקצרה על הבדיקה: בכל תא בגופנו ישנם 23 זוגות כרומוזומים בהם נמצא החומר הגנטי (DNA). החומר הגנטי מורכב מחומצות גרעין ('נוקלאוטידים') שמחולקים לארבעה סוגים, שמסומנים על ידי ארבעה אותיות - A, T, C, G.

מחלות הנובעות מרקע גנטי יכולות להיגרם מכמה סיבות, כאשר אחת מהן היא תוספת או חוסר של חומר גנטי. בעבר, ניתן היה לזהות רק שינויים גדולים בחומר הגנטי. הבדיקה הקלאסית שנקראת 'קריוטיפ'

(Karyotype) זיהתה רק שינויים שהיו מעל 10,000,000 אותיות (כמו למשל תסמונת 'דאון' שהיא תוספת שלמה של כרומוזום 21, או תסמונת 'טרנר' שהיא חסר של כרומוזום X). מספר המחלות שניתן לזהות בשיטה זו הוא יחסית קטן היות וכושר ההבחנה (רזולוציה) של הבדיקה מוגבל. בשנת 2006 פותחה שיטה חדשה הנקראת CMA - Chromosomal Microarray Analysis, או בעברית - 'צ'י'פ גנטי'. בבדיקה זו ניתן למצוא חוסרים או תוספות קטנים יותר - עד 20,000 אותיות בחומר גנטי. כיוון שהרזולוציה של בדיקה זו הרבה יותר טובה, ניתן לזהות על ידה הרבה יותר מחלות. כיום יש רופאי נשים וגנטיקאים שממליצים לכל אישה בהיריון לעבור את הבדיקה כדי לשלול (או לאמת ח'י) בעיה בעובר.

יש לשאול - מהי הגישה ההלכתית/ תורנית לשאלה זו? האם נכון וטוב לדעת מידע נוסף על העובר? מהי המשמעות של בדיקה זו?

פתחנו מאמרנו בפסוק "כי יפלא ממך". התורה אומרת שבמקרה שיש ספק צריך לחקור ולדרוש. מאידך, ידועה הגמרא (חגיגה י"ג): האומרת: "במפלא ממך אל תדרוש ובמכוסה ממך אל תחקור". מתי נכון לבדוק את דברים יותר לעומק ומתי "אין לך עסק בנסתרות"?

כדי לענות על שאלות אלו, אנו נדרשים ל-3 שאלות ביחס לבדיקת דיקור מי שפיר:

1. האם ישנו סיכון בבדיקה? א"כ, האם נכון לקחת את הסיכון הזה?
2. האם לתוצאות הבדיקה יש משמעות לקבלת החלטות?
3. האם התוצאות נותנות תשובה וודאית או משאירות בספק? בעז"ה בשבוע הבא נמשיך לעסוק בנושא חשוב זה.

האהבה מתה? לא. היא רק נרדמה.

איך לעורר את האהבה מחדש?

את, לא צריכה הצדקה בשביל להיות בקשר. הקשר עצמו זו ההצדקה. את זקוקה לחוויות משותפות איתו, לדבר איתו, ללמוד איתו, להעמיץ איתו את הקשר" הסברתי "אבל זה נראה כאילו הוא לא רוצה להיות איתי, אין לנו אינטרס משותף" המשיכה

"את צריכה להבין, בעלך לא מרגיש ריקנות, הוא מבטא את החיבור שלו איתך בצורה שונה והוא אוהב אותך מאוד. אני רואה פה בק" לייניקה הרבה פעמים, מצבים שהאשה מגיעה למצב שהיא מתוסכלת מאוד מזה שאין חיבור אחר נפשי ואז היא לא מוכנה לשתף פעולה עם בעלה. היא נורא מתוסכלת שהוא לא נענה לצורך שלה. ואז נוצר ביניהם נתקים ופערים. מפה, הקשר רק הולך ומדרדר, כי אין דרך לגשר על הפערים כשלא מבינים את הצרכים אחד של השני. קודם את חייבת להבין שהוא לא מבין את הצורך שלך, הוא באמת לא מבין את זה. הוא צריך לעשות המון עבודה, בשביל שהוא יבין שזה באמת צורך אמיתי ולא משחק".

"אז בעלי לא מבין בכלל שיש בעיה? אז איך את מסבירה שאני רואה את חברות שלי, נראות ממש מאושרות עם הבעלים שלהן, אולי אני חנו לא מתאימים?" המשיכה, "יכול מאוד להיות שיש לך חברות שבאמת באמת מאושרות מהקשר שלהן, אבל לצערי הרב, רובן של אלו שנראות חיוביות מאושרות, בפנים יש להן חסרון מאוד גדול או ריקנות שהולכת ומצטברת. ומה שקורה, זה שהן נסגרות, כי הן ויתרו על האפשרות שיהיה גם חיבור נפשי פנימי, לא נפתחות עד הסוף לאיש שלהם ונוצר מקום של חלל ביניהם שמסוכן מאוד לקשר" "אז זהו, אני הגעתי למצב מאוד מסוכן בקשר, בעלי לא אוהב אותי" אמרה בצער.

"הוא מרגיש שאת כבר לא משתוקקת אליו, אז גם הדעת שלו פחות נשאבת אליך, ואז נוצר משבר מאוד גדול והוא חושב שהוא הפסיק לאהוב אותך, אבל זה לא בגלל זה. זה בגלל שבאיזה שלב את לא שמת לב לזה. מבחון כביכול, הכל מתפקד בסדר, יש איזה רובד חיצוני שנשארים בו: קניות, ילדים, שבת, טיולים ושאר עניינים תפ-עוליים של בית ומשפחה. חסר החיבור הפנימי וזה הדבר המרכזי שמפריד ביניכם. הוא לא מבין שהוא גם נשאר חסר אם הוא לא מעמיק את הקשר. עליו להסכים לעשות את המאמץ הזה, להבין מה באמת את צריכה. הוא לא מבין שכלי זה אין לו באמת קשר. הוא לא מבין שהמעבר הזה אלייך לצרכים שלך זה בסופו של דבר לטובתו. לבעלך זה לא טבעי להשקיע גם ברובדים אחרים של הקשר. הוא צריך איזה יציאה מעצמו מאוד רצינית על מנת לוותר על הרצונות הטבעיים שלו. לכן, קודם כל אל תבהלי מזה שהוא יכול להגיד שפעם אהב אותך והיום הוא כבר לא אוהב אותך יותר. נכון לראות את זה, שהשלב הראשון אופייני בהרבה עוצמה, אור, עונג וחוויה וזה גרם לו למצוא בך עניין. ועכשיו יש בקשר פחות עונג, כי את פחות נפתחת אליו, כי חסר לך משהו ממנו וטבעי שאת פחות נמצאת בעניין. על כן, עליך לעמוד על זה שהאיש שלך יגיע למקום שהוא צריך להיות. כי האהבה, זה לא שהיא קיימת או לא. אהבה אפשר לעורר בכל שלב. לכן מאוד חשוב שאת תלמדי אותו מה חסר לך. הוא לכד לא מבין ולא יודע".

"הוא לא אוהב אותי, אני מרגישה את זה" אמרה דבורה.

"איך את יודעת שהוא לא אוהב אותך?" שאלתי

"אני מרגישה את זה. הוא לא מוצא בי שום עניין, הוא לא רוצה שנשב ונדבר, הוא לא רוצה שנצא ביחד, הוא מתעסק רק בעבודה שלו, בתחביבים שלו, אין לו שום עניין בי. הוא פשוט לא אוהב אותי יותר" התחילה לבכות.

"דבורה, בואי נעשה קצת סדר בדברים לפני שאת מגיעה כל כך מהר למסקנות: הקב"ה ברא את האיש והאשה' כאשר האיש הוא מבחינת משפיע חסד שהוא מקבל מהקב"ה, על אשתו ובני ביתו. האשה היא מבחינת מקבלת. את נבראת חסרה יותר וכל העבודה שלך הוא לפתח תודעה נפשית של מקבלת. המון פעמים, בעיות בין בני זוג בקשר זוגי, נובעות מהיחסים הלא מאוזנים שיש בהקשר של המשפיע והמקבלת" התחלתי להסביר.

"אני הרבה פעמים מרגישה שהוא מצפה שאני זו שאהיה המשפיעה. הוא בכלל לא נמצא בכזו תנועה של נתינה כזו. אם כבר אני יותר נמצאת בתנועה הנפשית הזו. אני כל הזמן נותנת ומשפיעה חסד עליו" התלוננה

"הבלבול היום בין נשיות לגבריות הוא עצום ובגלל זה רואים היום הרבה גברים נשיים ונשים גבריות, כשאינן תורה אין ציר שמיישר אותנו. התורה מסדרת הכל. לעיתים יש קשיים בקשר אשר נובעים משני סוגי פערים: פער אחד הוא הציפיות השונות מהקשר, והפער השני הוא צורת ההתקשרות. אצל האיש, באופן טבעי, הוא יותר מכונס בעצמו וכל העניין של קשר דורש ממנו מאמץ, דורש ממנו לצאת מעצמו לטובת הקשר. בשביל זה הוא צריך מאוד להתאמץ, הוא צריך בשביל זה לוותר על המון המון תענוג שיש לו מעצמו. רויק, לפני הנישואין, לא חווה את התביעה הזאת שיש ממנו כל הזמן להיות בקשר. הוא לא צריך להגיד מתי הוא הולך ומתי הוא חוזר. יש לו איזו תנועה כזו של הגשמה של עצמו בחוץ, כזו שלא כובלת אותו" הסברתי לה.

"כן, הוא באמת כל הזמן מתלונן כאילו הוא בכלל, כאילו אני סוג-רת אותו, נועלת אותו. יאללה, שילך, מי מחזיק אותו בקשר הזה?" התלוננה בכעס.

"בשביל האיש, זה כמו סוג מסויים של בית מעצר מבחינת החוויה. איש צריך את החירות הזאת, את התנועה שלא עוצרים אותו, הוא רץ לכבוש את העולם. אם יש לו מכשולים הוא מסיר אותם מייד. עצם הקיום שלו בקשר זוגי דורש ממנו יציאה מעצמו. קשה לו להבין למה להיות בקשר אם אין לו עונג ישיר מזה אבל, בזכות זה שהגבר החליט שהוא רוצה להיות במערכת הזוגית הזו, יותר קל לו לעמוד בתביעה האינטנסיבית הזו, להיות כל הזמן בקשר. הרבה פעמים נשים לא מבינות את הקושי הזה. זה כל כך טבעי לו להיות מכונס בעצמו, הוא צריך משהו מאוד חזק ועוצמתי שיגרום לו לצאת מעצמו. וגם אחרי שהוא יוצא מעצמו, הוא לא תמיד מבין, למה צריך לעשות משהו אם זה לא כל כך עוצמתי. את יכולה לדוג' להנות מרק לשבת איתו ולשתות כוס קפה, עצם הביחד. הוא לא תמיד מבין את זה, הוא חושב שהוא יכול להיות כרגע בעבודה לעשות מיליונים או לצאת לרוץ מרתון, מה יש לי לשבת עכשיו לשתות קפה? חבל לו על הזמן. את מחפשת את הביחד, הוא לא תמיד מחפש את הביחד. עבור בעלך, הצדקה לקשר, צריכה להיות משהו חזק ועוצמתי.

התנועה
התוועדות

ה'חוזר' הרב יואל כהן זצ"ל

לכחות תתבייש

הבחור שכל כך קיווה להיות לפחות 'גדול' קטן, לא העלה על דעתו שהמנוע שלו מורכב מגסות רוח ותו לא < החסיד סיים להתפלל שחרית בשעה מאוחרת, ומיד התיישב להתוועד עם ילד בן שמונה < אחרי שהחסיד החולמני שאל מה יצא לו מלסייע לאחרים, הריי"צ נתן בו מבט חודר ולא המשיך לדבר מילה

משה נתן לו איזו סטירה קלה ואמר: "אם אתה מתחיל להסביר, אז זה כבר לא 'פשיטות'..."

שמעתי את זה מר' מיישקה עצמו שהיה מספר את זה בכזה תענוג מיוחד! הוא סיים ואמר: "זה היה ההסבר הכי טוב שאפשר לתת למושג 'פשיטות'".

סיפרתי את זה כי רציתי לתת קצת מושג לגבי הדמות והסגנון של ר' זלמן משה, שהיה ללא ספק חריג בנוף. אבל רצייתי לספר משהו אחר בקשר אליו:

פעם אחת ר' זלמן משה נכנס ל'יחידות' אצל הרבי הריי"צ, בקשר לעניין מסוים. והרבי אמר לו, "כשהולכים ברחוב צריך לחשוב דברי חסידות". זו הייתה תשובת הרבי לבקשה שלו. וכך הוא אכן עשה. כתוצאה מכך, לא פעם כשר' זלמן משה היה חוזר מבית הכנסת לביתו הוא היה חולף על פני הבית מתוך שהיה תפוס במחשבתו ולאחר מכן המשיך והלך בטעות לדואר, למכולת ולכל מיני מקומות. דרך של עשר דקות לקחה לפעמים חצי שעה. ר' זלמן משה היה מתפלל באריכות מופלגת. במרחק של כמה בתים ממנו התגוררה משפחה, ובה ילד בן שמונה בשם מרדכי. פעם אחת חזר ר' זלמן משה מהתפילה וראה את מרדכי, והוא קרא לו ואמר "בוא נתוועד קצת"...

הכניסו לביתו, נתן לו כיסא ולאחר מכן מזג קצת 'משקה' לתוך שתי כוסיות קטנות. תחילה אמר 'לחיים' ושתה את הכוסית שלו. אחר כך אמר למרדכי, "כעת תגיד אתה 'לחיים' אבל אל תשתה. אני אשתה עבורך"...

ואז הוא התחיל לדבר איתו על "אין עוד מלבדו". לאחר מכן ניגן ניגון שהוא היה רגיל לנגן. וכך הוא שוב נתן לילד 'לחיים' ושתה בעצמו...

מה בעצם קרה כאן? ר' זלמן משה רצה לקבוע בפשוט ש"אין עוד מלבדו". הוא אמנם התפלל באריכות ותוך כדי תפילה התבונן והעמיק בנקודה הזו, אבל הוא עדיין לא הרגיש שהדברים חדרו בו

בצד לימוד תורת החסידות, חשוב גם לשמוע ולהכיר סיפורי חסידים. דרך הסיפורים אנחנו לומדים להכיר את ההרגשה של החסידים, את שיגם ושיחם, מה שימח אותם ומה הניע אותם. הסיפורים מתארים את העולם הפנימי של חסיד, מה הוא רוצה ולאן הוא שואף. מתוך הסיפורים הללו מתברר לנו מהלך חיים שונה של אנשים שחיו טפח וטפחיים מעל הקרקע. בכוונה לא אלך רחוק בזמן אלא אספר על חסיד שחי בתחילת הדור הזה. קראו לו ר' זלמן משה היצחקי.

ר' זלמן משה היה מתוועד לעיתים תכופות. וכשהוא התוועד הוא 'לקח משקה' ואז הדיבור שלו היה חריף וישיר. אז יש כאלה שכשהם מדברים על ר' זלמן משה הם מתמקדים יותר בשפה שלו ופחות בתוכן של הדברים, וזו טעות.

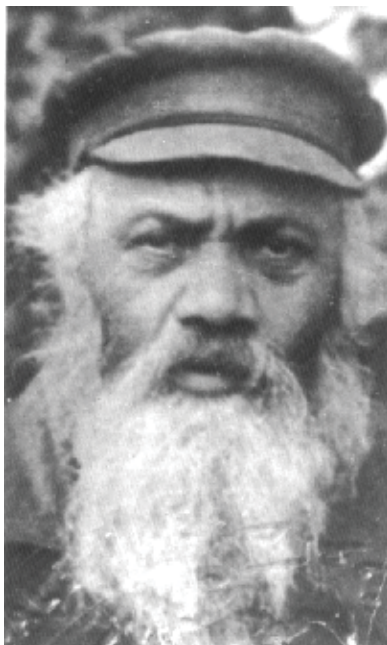
באותה עת התגורר בתל אביב החסיד ר' משה גוראריה. בין החסידים קראו לו מיישקה. ר' מיישקה היה נחשב מה'משכילים' בחסידות. הוא היה טיפוס שונה בתכלית מר' זלמן משה. רציני וכלי שובבות. ועם זאת, ר' מיישקה מאוד ייקר את ההתוועדויות של ר' זלמן משה. מפני שהוא ידע להתעלם מהשפה ולהתייחס לתוכן. והתוכן היה אמיתי ורציני מאוד.

באחת מן הפעמים שר' מיישקה ישב בהתוועדות עם ר' זלמן משה, ר' זלמן משה דיבר על המושג "פשיטות". המושג הזה מופיע בחסידות פעמים רבות, בעיקר בקשר ל"פשיטות האין סוף".

לפתע פנה ר' זלמן משה אל ר' מיישקה ואמר לו, בסגנון שלו, "חיה ביטערע (חיה מרייה)... כמוכן ר' מיישקה שתק. הוא 'פשיטות'".

אמנם היה כאמור 'משכיל' גדול בחסידות, אך היה לו מספיק שכל לשתוק ולא לענות. אלא שר' זלמן משה לא נתן לו מנוחה והוא המשיך לדחוק בו, "נו, מה זה 'פשיטות'..."

בשלב מסוים ר' מיישקה נעתר להפצרותיו של ר' זלמן משה. אלא שהוא רק ניסה לפתוח את הפה ולהגיד משהו ומיד ר' זלמן

החסיד ר' זלמן משה היצחקי

ר' שבתאי הציע לאותו חבר לכתוב לרבי ולהציג במכתב את השאלה שהטרידה אותו, והרבי ענה לו משהו אחר וחדש לגמרי. הרבי ענה לו כך: **למה יהודי צריך לשאוף? מהו העניין שלו בחיים?** "אני לא נבראתי אלא לשמש את קוניי". וכל אדם מקבל את כל הכוחות הדרושים לו כדי להשלים את הכוונה העליונה שלו.

במילים אחרות, הרבי ענה לו: בשביל לבצע את המוטל עליך, יש לך כל הכוחות. ואם יש משהו שהוא למעלה מכוחותיך, זה סימן שהדבר אינו מוטל עליך.

אם האדמו"ר הזקן פעל זיכוכ והמשיך אור אלוקי ליהודים שלומדים, שמבינים, שמחפשים את האמת, הרי שהרבי 'המשיך' וגילה אלוקות גם באנשים שהן מצד המוחין שלהם והן מצד המידות שלהם הם אנשים גסים. אנשים שאינם מחפשים אמת ושכל עניין האמת כלל לא נוגע להם. מה כן נוגע להם? "אני ואפסי עוד". אפילו אצלם הצליח הרבי לפעול שתונח האמת של "ה' אחד" ולרתום אותם לעשיית "דירה לו יתברך בתחתונים".

הכרתי פעם יהודי אחד שזכה ל'קירובים' גדולים מאוד מהרבי הרי"צ. היה טיפוס כזה ש... היה הולם חלומות. כמו כן אני זוכר אותו מביע לא פעם כאב על כך שהוא נולד בדור הזה ולא בדור של אדמו"ר הזקן. זה מה שהיה חסר לו... וברוח הדברים הללו הוא היה מתאונן על כך שכדור הזה כבר אין שום דבר מהחסידות של פעם ומה כבר נשאר היום.

הייתי מתווכח איתו ומנסה להסביר לו דברים בקשר לדור הזה ובעיקר בקשר לרבי. באחת מאותן שיחות, היה איזה רגע של קירוב הדעת בינינו והוא סיפר לי את הסיפור הבא:

פעם אחת הרבי הקודם, הרי"צ, קרא לו והציע לו לעשות דבר מה ש"יכול להביא תועלת גדולה". בתגובה הוא שאל את הרבי הקודם, "ומה יהיה לי מזה?". כלומר, היהודי הזה הבין היטב את התועלת שתהיה מאותה פעולה, ובכל זאת, כל כך היה מונח אצלו הישות שלו והמציאות שלו, שהוא לא התבייש לשאול "מה יהיה לי מזה". אז הוא סיפר לי שהרבי הקודם נתן בו מין מבט שכזה ויותר לא דיבר איתו בעניין.

אם מבקשים ממך דבר שיביא תועלת גדולה והדבר היחיד שמעסיק אותך זה "מה יהיה לי מזה", אז כבר לא צריך ממך שום דבר...

ואז הוא הסתכל עליי ואמר, "ייתכן שאתה צודק" (בדיבורים שלי על הרבי), "כי כעת, אצל הרבי הזה, אני אתבייש לשאול שאלה כזו".

הסיפור הזה עשוי להעלות חיוך, אבל בכל זאת יש בזה משהו. כי כשכך אדם מתבייש במשהו, זה מעיד על עדינות כלשהי. לפעמים הגסות היא כל כך גדולה שמאבדים לגמרי את הבושה. אבל כשמתביישים זה מצביע על זיכוכ מסוים. וגם זה חלק מהעניין של הרבי - שהוא הצליח לפעול גם על אנשים כאלה שקודם לכן היו מסוגלים לשאול "מה יצא לי מזה", שאפילו הם יתרוממו קצת...

לחיים לחיים!

והתעצמו איתו. מה העצה לזה? מתוועדים! כאשר מדברים על הדברים ומנגנים ניגון ואומרים 'לחיים', הדברים חודרים פנימה אל תוך הנפש. אבל להתוועד לבד הרי אי אפשר, אז צריך עוד משהו. וכיוון שלא ממש היה אכפת לו מי יושב מולו, אז הוא הזמין את הילד כדי שהוא יוכל לדבר אליו ולהתוועד איתו.

זה כמובן היה חלק מההנהגה המשונה של ר' זלמן משה. זה הרי לא נורמלי לקרוא לילד ולהתוועד איתו. זה מוזר ובלתי מקובל. אבל אם שמים לרגע בצד את הדברים החיצוניים ומתייחסים לתוכן הפנימי שלהם, מה הסיפור הזה מבטא? הוא מבטא יהודי שנלחם. הוא נלחם בעצמו. נלחם בנפש הבהמית שלו. נלחם כדי שייקבע ויונח אצלו בנפש ש"אין עוד מלבדו".

ר' זלמן משה הוא דוגמה לעוד הרבה חסידים שלחמו את המלחמה הזו לאורך כל הדורות, החל מימי אדמו"ר הזקן ועד לזמננו. אלא שהיו תקופות שבהן המלחמה הייתה להביא את ההכרה ש"אין עוד מלבדו" אל הבנת השכל, והיו תקופות שהמלחמה הייתה להרגיש זאת או שהמלחמה הייתה להביא את הדברים לידי מעשה בפועל. הביטויים של המלחמה הזו אולי השתנו מדור לדור ומחסיד לחסיד, אבל הנקודה הייתה ונשארה אותה הנקודה.

האדמו"ר הזקן חידש חידוש גדול - שעניין "אין עוד מלבדו" יונח בתוך מציאות העולם וגדריו. מה החידוש בזה? כי 'מציאות' - מעצם טיבה וטבעה - לא יכולה לקבל את הרעיון של 'לא מציאות'. זה לא בכלים שלה. לא בעולם המושגים שלה. ואדמו"ר הזקן פעל והחדיר את הרעיון של "אין עוד מלבדו" - שהכל אלוקות והמציאות החיצונית היא בעצם 'לא מציאות' - בתוך מציאות העולם. הוא עשה זאת על ידי שהסביר את הדברים והלביש אותם בשכל.

כידוע, בגמרא (קידושין פב) יש שתי גרסאות. גרסה אחת "אני נבראתי לשמש את קוניי" וגרסה נוספת, פחות מוכרת, "אני לא נבראתי אלא לשמש את קוניי". עד החסידות של אדמו"ר הזקן, יהודי אמר לעצמו "אני נבראתי". אני מציאות. אלא מה? "לשמש את קוניי". אני רותם את המציאות שלי לקיום רצונו של הקב"ה. ומה התכלית שלי בעולם? התכלית היא שהמציאות שלי תהיה עוד יותר גדולה ועוד יותר שלמה. ובסוף אני אהיה גאון ואהיה צדיק.

באדמו"ר הזקן אמר, "אני לא נבראתי". אני כלל לא מציאות. "אלא לשמש את קוניי". כל מה ומי שאני, זה לשמש את הקב"ה. לגלות אלוקות בעולם.

סיפר לי השליח באנטוורפן ר' שבתאי סלביצקי, שבבחרותו למד בישיבת 'קול תורה'. היה לו חבר טוב שהכירונות שלו היו ממוצעים ומטה. וכיוון שכל החינוך וההדרכה שהם קיבלו בישיבה היו לשאוף להיות 'גדול', אותו בחור היה מוטרד מהשאלה האם הוא אכן יצליח להיות 'גדול'. אז הוא פנה עם השאלה הזו לכל מיני רבנים וגדולי תורה וביקש מהם תשובה וחזיון בעניין זה. התשובות שהוא קיבל היו שאם הוא יתייגע מאוד מאוד אז גם הוא יוכל בבוא היום להיות 'גדול'. אולי לא 'גדול' כמו הבחורים היותר כישרוניים, אבל גם הוא יוכל להיות 'גדול' קטן...

יד שרה מכל האב

רקע כללי של המחלה
טיפולים מתאימים למחלה
מידע על תרופות ותופעות לוואי
טיפולים אלטרנטיביים
טיפולים חדשניים

צוות מקצועי עם גישה
למידע מקצועי

03-9543349
daatri@yadsarah.org.il

דעת
מרכז
מידע
רפואי

עונה על שאלותיך
ומספק מידע רפואי מקצועי ועדכני
על מחלות, תרופות וטיפולים **חינם**

אני מכיר הרבה חילונים שטוב להם בחיים, למה שהם ירצו להתקרב ליהדות?

ההנחה העולה מן השאלה היא שהיהדות נועדה לגרום לאנשים טוב בחייהם בעולם הזה, ואם היא אינה כזו אין לה ערך ומשמעות. אולם הנחה זו מוזרה בעיניי ואיני יודע מה מקורה. נכון שבחשבון עמוק הדבקות בתורה ובמצוות מביאה שמחת חיים ואושר גם בענייני העולם הזה, אבל זה בוודאי אינו תנאי לדבקות בתורה.

חז"ל אמרו "היום לעשותם ומחר לקבל שכרם", ו"שכר מצווה בהאי עלמא ליכא" (שכר מצווה בעולם הזה, איננו). בחלק מן המצוות יש גם הפסד נראה לעין - כלכלי או אחר, אך זאת משום ששכר המצוות הוא לא בערכי עולם הזה. עיקר מעלת התורה והמצוות היא האלוקיות שלהן והאמת שלמעלה מערכי עולם הזה, שמתגלה על ידיהן. ומכיוון שזו האמת, בסוף היא מביאה גם שמחה בעולם הזה ואפילו עשירות.

ולכן, מי שטוב לו בחיי העולם הזה, ראוי לגלות בפניו את עומק האמת האמונית שהיא מעל ומעבר לנגלה לעיניים בעולם הזה, ושעיקר גילוייה הוא בעולם הבא.

לאחרונה חברתי נכנסה לדיכאון קשה ומתארת כאילו נכנס בה שד. איפה הנשמה שלה?

הדיכאון שייך לעולם הנפש, ולא נכון לדון בהקשר זה על הנשמה. כשם שפגיעה גופנית אינה קשורה בגלוי לאור הנשמה, כך לא פעם הדיכאון הוא בעיה נפשית שיש לה אפילו היבטים חומריים ממש, שלא תמיד צריך לקשור אותם לנשמה. ולכן הפסוק אומר "תנו יין למרי נפש", משום שמרירות הנפש נרפאת גם על ידי עולם החומר ממש. ובעניין זה צריך לפנות לרופאי הנפשות.

ובכל זאת, אין ספק שבהקשרים אחרים, הדיכאון קשור לבקשת הנשמה לאור אלוקי, בקשה שאינה מצליחה להתממש. תיקונו תלוי בעבודת ה', בדבקות בה' ובעיקר בשמחה בעבודת ה', ובאמון בטוב האלוקי שמאיר על ידי כל מצווה, על ידי כל אות בתורה וכל שיחה של תפילה לפניו יתברך. ואם הכיוון הזה מביא מזור - סימן שהנשמה היא שזעקה פה.

אני לומדת חסידות אבל מרגישה שזה רק בתיאוריה ולא יורד ללב, איך אפשר לחבר?

החסידות עצמה עוסקת בהרבה מקומות בשאלה הזו בדיוק. הפסוק שמחלק את המצווה של הקשר עם ה' יתברך לשתיים, ואומר "וידעת היום - והשבות אל לבבך", מלמד שאכן הורדת הדברים ללב היא עבודה בפני עצמה, והיא דורשת התייחסות שונה וכלים שונים מעבודת הדעת הכללית.

וכלל גדול אמר הבעל שם טוב בעניין זה: עיקר המצווה היא לתקוע מחשבתו בעניינים המעוררים את האהבה. כלומר להתבונן בתוכנו מה הם אותם עניינים שכשאנחנו חושבים בהם עד שאנו מתמסרים לראות כך את העולם הם מעוררים את ליבנו. ואין כל הנפשות דומות בעניין הזה - בספר התניא למשל נקט מספר דרכים איך להוליד אהבת ה' בלב שחלקן מתאימות לבני עלייה, ובפרק מ"ו נתן דרך שהיא שווה לכל נפש. ובשאר ספרי חסידות הרבו מאוד ללמד איך להשיב את הדברים אל הלב, ואם תבקשי את הדברים תמצאי מלוא חפניים נחת.

מחכים שהילדים יהיו גדולים?

תנו לכסף
לגדול יחד איתם

לפרטים חייגו:
072-3951096

תשואות
גבוהות

בטוחות
כפולות

מודל
ייחודי

משקיעים
באמונה
מקום בטוח לבני אלק